

การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีฟิฟี่พร้อมกับการใช้ไซทเวดส์

แฟลชการ์ด

STUDY OF READING ABILITY IN THAI WORDS WITH NON-CONSISTENT FINAL
SOUNDS AMONG GRADE SEVEN STUDENTS WITH MILD INTELLECTUAL

จุติพร พลอยเพชรมณี

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับการใช้
ไซทเวดส์ แพลชการ์ด

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

STUDY OF READING ABILITY IN THAI WORDS WITH NON-CONSISTENT
FINAL SOUNDS AMONG GRADE SEVEN STUDENTS WITH MILD
INTELLECTUAL DISABILITIES THROUGH PPP AND SIGHT WORD
FLASHCARDS

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Research & Development on Human Potentials)

Faculty of Education Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีฟีฟีพร้อมกับการใช้ซอฟต์แวร์

แฟลชการ์ด

ของ

จตุพร พลอยเพชรมณี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ชื่นเกษม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย จากการสอนโดย วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด
ผู้วิจัย	จุติพร พลอยเพชรณีนี
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ดารณี ศักดิ์ศิริผล

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตราและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮท
เวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเพลินพัฒนากรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธี
เจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง
การอ่านคำจากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ดและแบบทดสอบการอ่านคำที่มี
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest
Design เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 20
มีนาคม ถึงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2562 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ และสถิติทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ผลการวิจัย
พบว่า ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ดอยู่ใน
ระดับดีมาก และสูงขึ้น

คำสำคัญ : ความสามารถอ่านคำ, คำศัพท์ไทย, ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา, ความบกพร่องทาง
สติปัญญาระดับเล็กน้อย, วิธีพีพีพี, ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด

Title	STUDY OF READING ABILITY IN THAI WORDS WITH NON-CONSISTENT FINAL SOUNDS AMONG GRADE SEVEN STUDENTS WITH MILD INTELLECTUAL DISABILITIES THROUGH PPP AND SIGHT WORD FLASHCARDS
Author	JUTIPORN PLOYPETCHMANEE
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Daranee Saksiriphol

The main purpose of this research was to examine the reading ability of Grade seven student with mild intellectual disabilities of Thai words with non-consistent final sounds, by using the PPP method and sight words flashcards. The participants were students with mild intellectual disabilities (Fifty to Seventy IQ) and no disability overlap. The selected groups of students were in Grade Seven students from Plearnpattana School, Bangkok in their second semester of the 2018 academic year. The Five students who participated in this study were selected by Purposive Sampling method. The research instruments were teaching plans for teaching reading using the PPP method along with sight word flashcards and Thai words with non-consistent final sound reading exercises. The study was conducted using a One Group Pretest-Posttest Design. The total duration of this study was four weeks, which included twenty sections. Each section was sixty minutes long and was conducted five days per week. The duration of the study was from the 20th of March 2019 to the 16th of April 2019. The statistics used in analyzing the information were median, interquartile range, and The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test. The results revealed that by using the PPP method and sight word flashcards to teach Grade Seven students with had mild intellectual disabilities to read Thai words with non-consistent final sounds and their ability to read was at a satisfactory level and seemed to be on the increase.

Keyword : Reading Ability, Thai Words, Non-Consistent Final Sounds, Mild Intellectual Disabilities, PPP, Sight Word Flashcards

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ ความเอาใจใส่และคำแนะนำอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ชื่นเกษม ที่กรุณาเป็นประธานสอบปากเปล่า และขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวินยงค์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งให้กำลังใจคำแนะนำ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา อาจารย์สุขจันทร์ สุขประกอบ และ อาจารย์วิรัตตารา มกรมณี ที่กรุณาสละเวลาเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและส่งเสริมผู้วิจัยในการเรียนและการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ธีรศักดิ์ สาทรา จิตแพทย์ประจำตัวของผู้วิจัย ที่ช่วยดูแล ให้คำแนะนำและคำปรึกษาจนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

จุติพร พลอยเพชรมณี

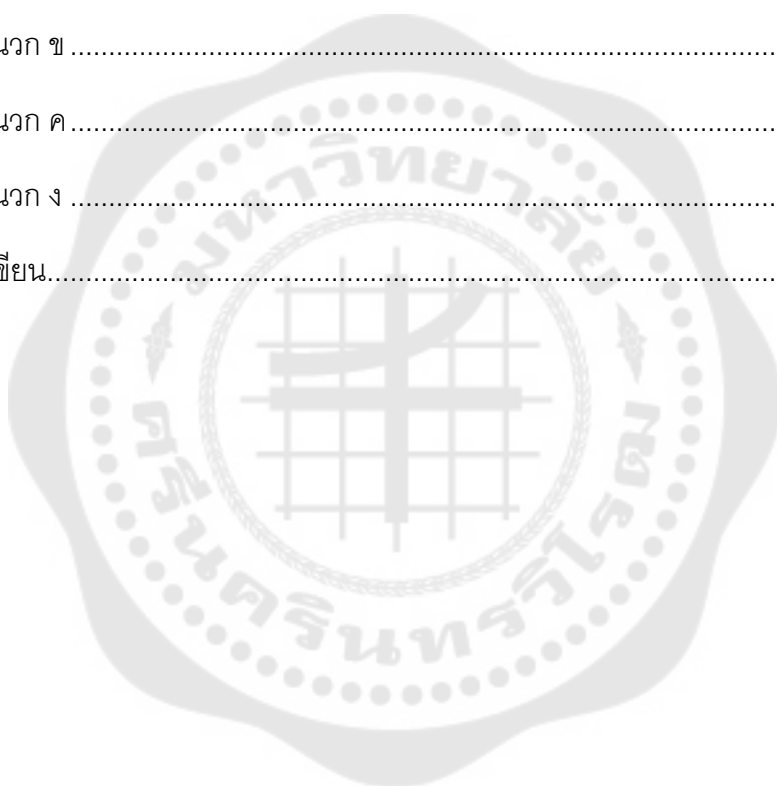
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย	8
1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	8
1.2 สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	9
1.3 การจัดประเภทและลักษณะของความบกพร่องทางสติปัญญา.....	14
1.4 ลักษณะและข้อบกพร่องการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับ เล็กน้อย	19

2. การสอนอ่าน	20
2.1 ความหมายของการอ่าน	20
2.2 ความสำคัญของการอ่าน	22
2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน	24
2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	25
2.5 วิธีการสอนอ่าน	28
2.6 การประเมินการอ่าน	30
2.7 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด	32
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	32
3. วิธีการสอนพีพีพี (PPP)	33
3.1 ความหมายของวิธีการสอนพีพีพี	33
3.2 หลักการของวิธีการสอนพีพีพี	34
3.3 ขั้นตอนวิธีการสอนพีพีพี	35
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนพีพีพี	36
4. ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)	37
4.1 ความหมายของไชทเวดส์ แฟลชการ์ด	37
4.2 ความสำคัญของไชทเวดส์ แฟลชการ์ด	38
4.3 ขั้นตอนการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด	39
4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด	41
5. การสอนที่ใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	44

ประชากร	44
กลุ่มตัวอย่าง	44
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้	45
ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้	45
3. การดำเนินการทดลอง	55
แบบแผนการทดลอง	55
ขั้นตอนการทดลอง	55
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)	62
การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)	64
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
ความมุ่งหมายของการวิจัย	66
สมมุติฐานการวิจัย	66
วิธีดำเนินการวิจัย	66
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	67
ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย	72

ข้อเสนอแนะ	73
ข้อเสนอแนะทั่วไป	73
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	81
ภาคผนวก ค	86
ภาคผนวก ง	98
ประวัติผู้เขียน.....	107

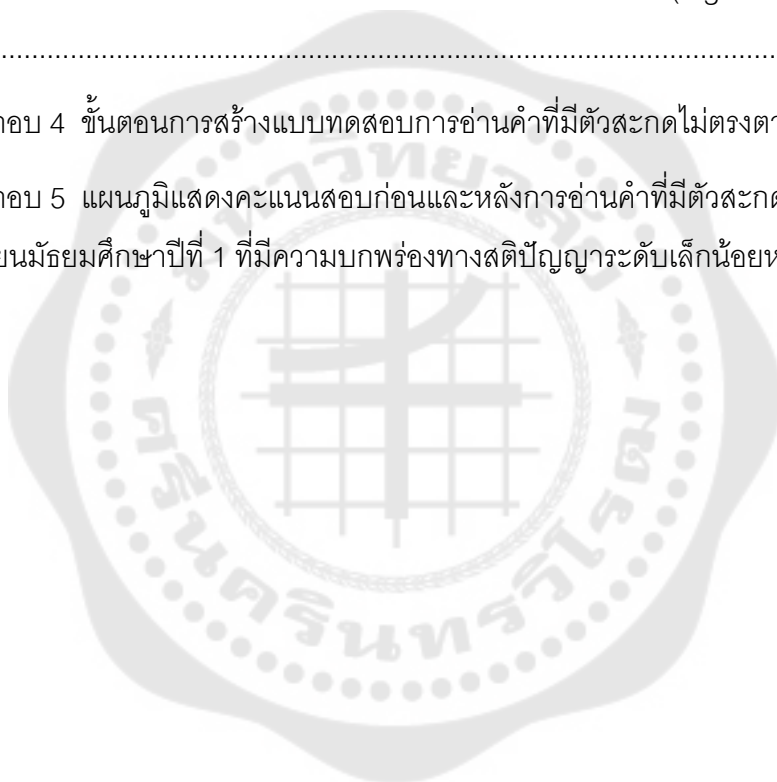
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	15
ตาราง 2 กำหนดขอบข่ายเนื้อหา	46
ตาราง 3 แผนการจัดการเรียนรู้.....	47
ตาราง 4 กำหนดการจัดการเรียนรู้.....	56
ตาราง 5 จำนวนคะแนน ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ความสามารถอ่านคำ ที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับ เล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด	62
ตาราง 6 การเปรียบเทียบข้อมูลการศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอน โดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards)	64
ตาราง 7 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	82
ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา	84

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้วิธีพีพี (PPP) ร่วมกับ ไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcard)	49
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการจัดทำบัตรคำศัพท์ไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)	51
ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	54
ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงคะแนนสอบก่อนและหลังการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลังการสอน	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตและการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ ดังนั้นภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาอยู่เสมอ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้มี ความฉลาดรอบรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพและเกิดความเพลิดเพลิน (พงศ์เกษม สนิไทย, 2550) แต่ก่อนที่จะเริ่มอ่านสิ่งใดเป็นเรื่องราวจนได้สาระสำคัญ สิ่งที่เป็นสำหรับการ เริ่มต้นการอ่าน คือ การอ่านคำ เด็กจะต้องจดจำตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และนำมาประสม เป็นคำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ความสำคัญกับการที่เด็กจะต้องเรียนภาษาไทย เพราะภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้าง ความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดี และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ทักษะ ทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด โดยการอ่านจะมุ่งเน้นการอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงคำเป็นทักษะที่เด็กจะต้องเรียนรู้ ก่อนที่จะอ่านวลี ประโยค และเนื้อเรื่องต่อไป

การเรียนรู้การอ่านตามที่หลักสูตรกำหนดนั้นเด็กจะได้รับการสอนอ่านออกเสียงคำและ เรียนรู้ความหมายของคำ ซึ่งเด็กปกติจะสามารถเรียนรู้ได้ตามขั้นตอนและสามารถพัฒนาทักษะ การอ่าน ในระดับที่สูงขึ้นตามระดับชั้น อย่างไรก็ตามยังมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่งที่มีปัญหาหรือ มีความยากลำบาก ในการเรียนรู้การอ่าน เด็กกลุ่มดังกล่าวคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กกลุ่มนี้กระทรวงศึกษาธิการแบ่งไว้ 9 ประเภท ได้แก่ (1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น (2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (4) บุคคล ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ (5) บุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ (6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา (7) บุคคลที่มีความบกพร่อง ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ (8) บุคคลออทิสติก และ (9) บุคคลพิการซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ,

2551) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจัดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถพัฒนาได้และมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาเช่นเดียวกันกับเด็กปกติ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาของคนพิการ โดยกำหนดให้คนพิการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากสิทธิดังกล่าวจึงทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้รับการจัดการศึกษารวมทั้งเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กกลุ่มนี้บางคนจะมีระดับความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย บางคนมีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง และบางคนมีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง และรุนแรงมาก ซึ่งภาวะบกพร่องทางสติปัญญานี้ส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย มีระดับสติปัญญา หรือ IQ 50 – 70 ส่วนใหญ่เด็กกลุ่มนี้จะเรียนรวมกับเด็กปกติ แต่ความสามารถในการเรียนรู้จะล่าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน สำหรับด้านการอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยจะมีลักษณะการอ่าน ดังต่อไปนี้ (1) เรื่องตัวอักษร เนื่องจากรู้จักตัวอักษรไม่ครบ มีความสับสนในการเรียงลำดับตัวอักษร และแยกแยะความแตกต่างระหว่างตัวอักษรที่ออกเสียงคล้ายกันไม่ได้ (2) เรื่องเสียงกับตัวอักษร เนื่องจากไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร มีปัญหาในการอ่านออกเสียง (3) เรื่องคำศัพท์ เนื่องจากรู้จักคำศัพท์น้อย จำคำศัพท์ได้ไม่แม่น (4) เรื่องความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากมีปัญหาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ไม่เข้าใจตัวย่อหรือคำผสม รวมถึงบางครั้งอ่านข้าม อ่านเพิ่มหรือสลับตัวอักษร คำ หรือเสียง (ยงยศ โคตรภูธร, 2555)

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ทุกสาระวิชามีการอ่านเข้าไปเกี่ยวข้อง และการอ่านเป็นทักษะสำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ปัญหาที่พบบ่อยของการอ่านคือ การอ่านไม่ออก ซึ่งมีสาเหตุของปัญหา คือ การจำหลักเกณฑ์ในการสะกดคำต่างๆ ไม่ได้ จึงทำให้อ่านไม่ได้ เช่น การอ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและสูงที่มีวรรณยุกต์ การอ่านคำที่ประสมกับสระประสม และการอ่านคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นต้น ดังนั้น เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นกลุ่มหนึ่งที่พบปัญหาในการอ่าน ซึ่งมีผลมาจากข้อจำกัดของสาเหตุต่าง ๆ เช่น รู้จักตัวอักษรไม่ครบ แยกแยะความแตกต่างระหว่างตัวอักษรที่ออกเสียงคล้ายกันไม่ได้หรือไม่สามารถเชื่อมโยง

เสียงกับตัวอักษร ทำให้ไม่สามารถอ่านได้ ส่งผลให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนรู้ช้า ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ การมีขั้นตอนและรูปธรรมที่ชัดเจนจะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอ่านคำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

การพัฒนาทักษะการอ่านมีหลายวิธี ซึ่งวิธีการพีพีพี (PPP) เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจในการสอนอ่าน วิธีนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะเริ่มต้นบทเรียนโดยการสร้างสถานการณ์จำลอง ซึ่งสามารถประกอบไปด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การยกตัวอย่างประโยค บทสนทนาสั้นๆ การอ่านจากหนังสือ การฟังจากเทป หรือการแสดงบทบาทสมมติของครู เป็นต้น ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) นักเรียนจะฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาภายใต้การควบคุมและดูแลของครูผู้สอน นักเรียนจะฝึกการพูดประโยค หรือบทสนทนาโดยการพูดตามครู หรือพูดตามจากเทป ทั้งในรูปแบบกลุ่มและเป็นรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ใช้ฝึกในขั้นปฏิบัติ เช่น การจับคู่ การแต่งประโยค การตอบบทสนทนา รวมทั้งการถามตอบ และขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) นักเรียนจะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ใช้รูปแบบภาษาที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ เช่น ในรูปแบบของการเล่นบทบาทสมมติหรือจำลองสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้เรียนนำมาใช้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ซึ่งข้อดีของวิธีการพีพีพี คือ การแบ่งขั้นตอนที่ชัดเจนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้จะมีลักษณะการเรียนรู้ที่ใช้หลัก 3 R's ซึ่งประกอบด้วย การสอนซ้ำ (Repetition) คือ การสอนและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีหลายๆ วิธีในการสอนเนื้อหาเดิม การสอนแบบไม่เครียด (Relaxation) คือ การสอนที่ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมวิชาการเป็นการเล่น ร้องเพลง เล่นเกม หรือให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง และการสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน (Routine) คือ การสอนให้เป็นประจำทุกวันเป็นกิจกรรมการสอนที่ต้องทำสม่ำเสมอเป็นประจำ (พัชรวิทย์ แก่นจันทร์, 2539)

นอกจากนี้การใช้ ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ยังเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ในการสอนอ่าน ไชทเวดส์ แฟลชการ์ดเป็นบัตรคำศัพท์ที่มีขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นถึงความหมายของคำ โดยมีรูปภาพแสดงถึงคำศัพท์นั้นๆ พร้อมทั้งสัญลักษณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ หรือฝึกฝนเกี่ยวกับคำศัพท์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น จากการวิจัยของเอลซา (Elsa, 2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์ โดยการศึกษาครั้งนี้ต้องการตรวจสอบผลของการใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์ 50 คำ ผลการศึกษพบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยแฟลชการ์ด

และรายการคำศัพท์ สามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สรุปได้ว่าควรใช้แฟลชการ์ดในการสอนคำศัพท์ให้เด็ก รวมถึงพัฒนาทักษะการมองเห็นและทักษะการฟังไปพร้อมกันเหมาะกับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงจะเห็นได้ว่าแต่ละวิธีมีจุดเด่นที่เอื้อในการนำมาประยุกต์ใช้ในการสอน เรื่องการสอนอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดังนั้นจึงได้พัฒนาการสอนอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) เพื่อนำไปใช้พัฒนาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถอ่านคำ สำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย ในการนำวิธีพีพีพีร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเพลินพัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเพลินพัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนด้วยวิธีพีพีพี ร่วมกับการสอนโดยใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (Mild Intellectual Disability) หมายถึง เด็กที่มีระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) อยู่ระหว่าง 50 - 70 ไม่มีความพิการซ้อน สามารถช่วยเหลือตนเอง พุดสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้

2. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง การอ่านออกเสียงเป็นคำ ในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง ซึ่งมี 4 มาตรา คือ (1) มาตราแม่กน คือ คำที่มี ญ, ณ, ร, ล เป็นตัวสะกด (2) มาตราแม่กก คือ คำที่มี ข, ค, ฆ เป็นตัวสะกด (3) มาตราแม่กบ คือ คำที่มี พ, ฟ เป็นตัวสะกด และ (4) มาตราแม่กด คือ คำที่มี จ, ช, ซ, ต, ถ, ท, ษ เป็นตัวสะกด โดยวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านคำมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบอัตนัย

3. การสอนด้วยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีลำดับขั้นตอนการสอนทั้งสองวิธีร่วมกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ครูเริ่มต้นบทเรียนโดยการนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพ โดยครูจะกระตุ้นความสนใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นในภาพ พร้อมทั้งจดสิ่งที่นักเรียนตอบคำถาม แล้วสรุปร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน โดยบัตรคำจะมีทั้งหมด 3 ระดับ คือ

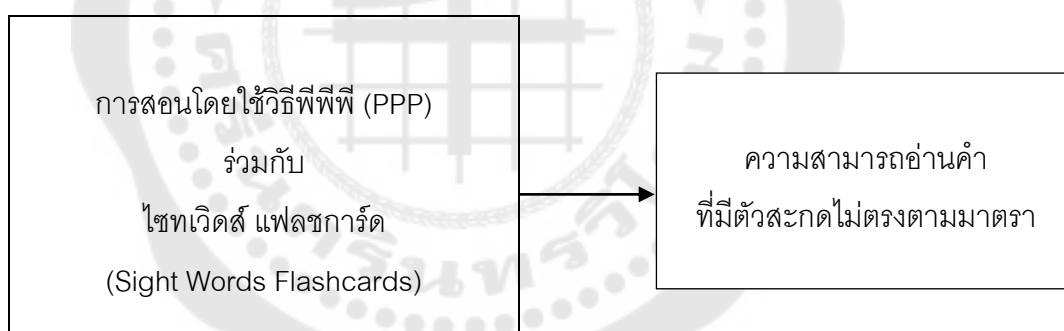
ระดับที่ 1 บัตรคำจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ใต้คำศัพท์จะมีลูกศรสีแดงที่หัวลูกศรจะอยู่ในตำแหน่งตัวอักษรตัวสุดท้ายของคำ

ระดับที่ 2 บัตรคำจะมีภาพแสดงคำศัพท์ และมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ

ระดับที่ 3 บัตรคำจะมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากบัตรคำศัพท์ระดับที่ 1 – ระดับที่ 3 โดยการอ่านตามครู จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติ ในรูปแบบของการทำใบงาน หรือแบบฝึกหัดโดยสิ่งที่ได้เรียนมานำมาใช้ด้วยตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) สูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี
(PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีการศึกษาเอกสาร
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

- 1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 1.2 สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 1.3 การจัดประเภทและลักษณะของความบกพร่องทางสติปัญญา
- 1.4 ลักษณะและข้อบกพร่องการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ระดับเล็กน้อย

2. การสอนอ่าน

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.5 วิธีการสอนอ่าน
- 2.6 การประเมินการอ่าน
- 2.7 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. วิธีการสอนพีพีพี (PPP)

- 3.1 ความหมายของวิธีการสอนพีพีพี
- 3.2 หลักการของวิธีการสอนพีพีพี
- 3.3 ขั้นตอนวิธีการสอนพีพีพี
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนพีพีพี

4. ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)

- 4.1 ความหมายของไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

4.2 ความสำคัญของไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

4.3 ขั้นตอนการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

5. การสอนที่ใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Children with Intellectual disabilities) ได้มีผู้ให้คำจำกัดความต่างๆ ดังนี้

ราชกิจจานุเบกษา, (2552) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนในการปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัวอีกอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้าน ทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลาว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ได้แสดงอาการดังกล่าวก่อนอายุ 18 ปี

สุจินต์ สว่างศรี (2552) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า บุคคลที่ความบกพร่องบ่งบอกลักษณะโดยข้อจำกัดอย่างชัดเจน ทั้งความสามารถทางสติปัญญาและพฤติกรรมการปรับตัวที่แสดงให้เห็นใน 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการรับรู้ ทักษะทางสังคม และทักษะการปรับตัวที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้จริงและแสดงอาการก่อนอายุ 18 ปี

ธนพร กิจสุทธิ (2553) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า บุคคลที่มีภาวะสมองหยุดพัฒนาหรือพัฒนาได้ไม่เต็มที่ มีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์ปกติ ส่งผลให้มีข้อจำกัดในทักษะการดำรงชีวิตและการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ คือ การสื่อสารความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน ทักษะทางสังคมหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การใช้แหล่งทรัพยากรชุมชน การควบคุม

ตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลาว่าง สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ลักษณะอาการดังกล่าวต้องแสดงก่อนอายุ 18 ปี

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง บุคคลที่มีข้อจำกัดทางสติปัญญาโดยมีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่า 70 และพฤติกรรม การปรับตัวที่ไม่สามารถปรับตัวในชีวิตประจำวัน เมื่อเปรียบเทียบกับคนในวัยเดียวกันอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะต่อไปนี้ (1) การสื่อความหมาย (Communication) (2) การดูแลตนเอง (Self-care) (3) การดำรงชีวิตภายในบ้าน (Home living) (4) การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม (Social and Interpersonal Skills) (5) การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน (Use of Community Resources) (6) การควบคุมตนเอง (Self-direction) (7) การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน (Functional Academic Skills) (8) การใช้เวลาว่าง (Leisure) (9) การทำงาน (Work) และ (10) การมีสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยเบื้องต้น (Health and Safety) ทั้งนี้อาการดังกล่าวได้แสดง ก่อนอายุ 18 ปี

1.2 สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Children with Intellectual disabilities) ส่วนใหญ่ไม่ทราบสาเหตุที่ชัดเจน อาจเกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความบกพร่อง หลายสาเหตุร่วมกัน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ ว่า ความบกพร่องทางสติปัญญามีสาเหตุมาจากกลุ่มใหญ่ๆ 4 ประการ คือ

1. ความบกพร่องหรือความผิดปกติของโครโมโซมซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการปฏิสนธิแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1.1 ไตรโซมี 21 (Trisomy) เป็นความผิดปกติของโครโมโซมคู่ 21 ปกติโครโมโซมจับคู่กันขณะปฏิสนธิ เซลล์ของมนุษย์ประกอบด้วยโครโมโซม 23 คู่ ทุกคู่จับคู่กัน ได้หมดยกเว้นคู่ที่ 21 ซึ่งแทนที่จะมี 2 ส่วน กลายเป็น 3 ส่วน ทำให้มีโครโมโซมทั้งหมด 47 ตัว แทนที่จะเป็น 46 ตัวเหมือนคนปกติ ตัวที่ออกเพิ่มขึ้นมาทำให้เกิดภาวะปัญญาอ่อน

1.2 การย้ายที่ (Translocation) โครโมโซมอาจย้ายที่ จากที่หนึ่งไปยังอีก ที่หนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครโมโซมที่เกินมา 1 แท่งในคู่ที่ 21 ย้ายมาเกาะกับโครโมโซมคู่อื่น ๆ ส่วนมากเป็นคู่ที่ 14 หรือ 22 ทำให้เกิดความผิดปกติขึ้น

1.3 ความผิดพลาดในการแบ่งเซลล์ (Mosaic) เกิดขึ้นเมื่อเซลล์มีการ แบ่งตัวหลังปฏิสนธิ เซลล์บางเซลล์แบ่งตัวเกินแทนที่จะมีโครโมโซม 46 แท่ง กลายเป็น 47 แท่ง

เพิ่มมาอีก 1 แห่ง ดังนั้นในร่างกายของคนจะมีเซลล์บางตัวที่มีโครโมโซม 46 แห่งบ้าง 47 แห่งบ้าง เป็นความผิดปกติอย่างหนึ่ง กลุ่มอาการดาวน์ส่วนมากจะมีความผิดปกติแบบ Trisomy ส่วนแบบ Translocation และ Mosaic มีเป็นส่วนน้อย

2. สาเหตุก่อนคลอด

ระยะของการปฏิสนธิมีสาเหตุหลายประการ เช่น มารดาเป็นหัดเยอรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์ นอกจากเด็กจะมีความบกพร่องทางสติปัญญาแล้ว อาจมีความผิดปกติทางสายตา ทางการได้ยิน อย่างใดอย่างหนึ่ง 2 อย่าง หรืออาจ 3 อย่าง ในคนเดียวกัน นอกจากหัดเยอรมันแล้วยังมีสาเหตุจากโรคอื่นอีก เช่น โรคซิฟิลิส หรือ มารดาติด ยาเสพติด ติดเหล้า สูบบุหรี่ หรือยาบางชนิดเข้าไปทำลายสมองของเด็ก

3. สาเหตุระหว่างคลอด

อาจมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น การคลอดก่อนกำหนด เด็กที่คลอดก่อนกำหนดมักมีความเสี่ยงต่อสภาพพิการ เนื่องจากสมองอาจได้รับการกระทบกระเทือนหรือ สมองอาจไม่เจริญเติบโตเต็มที่ ความเสี่ยงก็ยิ่งมากขึ้น ความบกพร่องทางสติปัญญาอาจมีสาเหตุ เนื่องจากการคลอดลำบากซึ่งอาจทำให้เด็กขาดออกซิเจนไปในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ในระหว่างคลอด หรือ เด็กอาจได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอด แพทย์ปัจจุบันจึงแก้ปัญหาการคลอดยากโดยการ ผ่าตัดเอาเด็กออกทางหน้าท้องของมารดา

4. สาเหตุหลังคลอด

สภาพความบกพร่องทางสติปัญญาอาจเกิดขึ้นในช่วงตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยทารก วัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ หากอะไรที่ทำให้สมองบาดเจ็บก็อาจทำให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาได้ เช่น โรคไขสมองอักเสบ การได้รับอุบัติเหตุตกจากที่สูง ภาวะทุพโภชนาการ การได้รับสารพิษ สารเคมีเข้าสู่สมองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารตะกั่ว สารปรอท เป็นต้น

สุจินต์ สว่างศรี, (2552) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ดังนี้

1. ความผิดปกติของยีน ความบกพร่องทางสติปัญญาอาจมีสาเหตุมาจากยีนทางพันธุกรรมที่ผิดปกติจากพ่อแม่ที่ผิดปกติ หรือปัญหาทางยีนอื่นๆ ตัวอย่าง ดาวน์ซินโดรม คลีนีเฟลเตอร์ซินโดรม และฟีนิลคีโตนูเลีย ซึ่งเกือบทั้งหมดของอาการทางยีนที่ส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ปัญหาช่วงตั้งครรภ์และคลอด ความบกพร่องทางสติปัญญาอาจมีผลมาจากทารกไม่ได้มีการพัฒนาอย่างถูกต้อง เช่น เกิดปัญหาการแบ่งตัวของเซลล์ขณะที่

เป็นไขหรือตัวอ่อน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การติดเชื้อหัดเยอรมัน หรือในระหว่างการทำคลอดและเด็กได้รับออกซิเจนไปเลี้ยงสมองไม่เพียงพอ

3. ความผิดปกติทางสมองหรือสมองถูกทำลาย ความผิดปกติของสมองอาจมีสาเหตุมาจากการติดเชื้อ ซึ่งเด็กที่ติดเชื้อจะทำให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา การได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อม เช่น ได้รับรังสี สารพิษ ทุพโภชนาการ คลอดก่อนกำหนด คลอดหลังจากกำหนด หรือได้รับอุบัติเหตุจากการคลอด รวมถึงสมองขาดออกซิเจน

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่าสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดจากปัจจัยหลายประการ แต่โดยทั่วไปแล้วสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มแรก คือ ความผิดปกติด้านพันธุกรรมและกลุ่มที่ 2 คือ ความผิดปกติด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านพันธุกรรม เกิดจากสาเหตุ 2 ประการ คือความผิดปกติที่ยีน เช่น โครโมโซม และการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ โดยความบกพร่องทางสติปัญญาที่เกิดจากสาเหตุทางพันธุกรรมที่พบเห็นได้ค่อนข้างบ่อย ได้แก่

1. ดาวน์ซินโดรม (Down Syndrome) มีสาเหตุมาจากโครโมโซมคู่ที่ 21 มีโครโมโซมเกินมา 1 ตัว คือ แทนที่จะมีโครโมโซม 2 ตัวเหมือนผู้อื่นแต่คู่นี้กลับมี 3 ตัว ทำให้เด็กมีโครโมโซมทั้งหมด 47 คู่ แทนที่จะมี 46 คู่ดังเช่นคนทั่วไป เรียกว่า ไตรโซมี 21 (trisomy 21) พบความผิดปกติจากกลไกนี้เป็นส่วนใหญ่ และพบบ่อยขึ้นเมื่อมารดามีอายุมากขึ้น โครโมโซมที่เกินมานี้เกิดจากการที่โครโมโซมไม่แยกจากกันในช่วงการแบ่งตัวของเซลล์สืบพันธุ์ในมารดาและบิดา

2. ภาวะฟีเคยู (PKU หรือ Phenylketonuria) เป็นความผิดปกติอย่างหนึ่งของระบบที่เรียกว่า ฟีนิลอะลานิน (Phenylalanine) ที่เป็นโปรตีนในเนื้อสัตว์ให้เป็นไทโรซีน (Tyrosine) ได้การที่ร่างกายสะสมสารฟีนิลอะลานินไว้ปริมาณมาก ส่งผลให้พัฒนาการทางสมองผิดปกติ

3. วิลเลียมส์ ซินโดรม (Williams Syndrome) มีสาเหตุมาจากโครโมโซมคู่ที่ 7 ผิดปกติหรือหายไป ลักษณะ คือ จมูกเขียดเล็กน้อย ดั้งจมูกแบน ตาบวม หูรูปไข่ คางเล็กปากกว้างและริมฝีปากล่างอัมเต็ม จะมีพัฒนาการและการเจริญเติบโตล่าช้า คือ มีระดับสติปัญญาอยู่ในช่วง 40-100 หรือมีค่าเฉลี่ยประมาณ 60 (กุลยา ก่อสุวรรณ. 2553: 61; อ้างอิงจาก Martens, Wilsin & Reutens. 2008) สิ่งที่น่าสนใจคือ ถึงแม้เด็กจะมีความบกพร่องทาง

สติปัญญา ทำให้มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และมิติสัมพันธ์ แต่จุดเด่นของเด็กกลุ่มนี้มักมีจุดแข็งที่ภาษาพูดและทักษะทางสังคม

ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ความยากจนมักเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย เนื่องจากมักเลี้ยงดูไม่เหมาะสม ประกอบกับอาหารที่รับประทานไม่มีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตและสารอาหารไม่เพียงพอ ทำให้สมองไม่พัฒนาเท่าที่ควร นอกเหนือจากความยากจนแล้ว ยังมีปัญหาทางสิ่งแวดล้อมอื่นที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่

1. การติดเชื้อ ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยหลายชนิดเกิดจากแม่ติดเชื้อในช่วงตั้งครรภ์ เช่น หัดเยอรมันที่ส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาตั้งแต่ระดับเล็กน้อยถึงรุนแรง เด็กที่มีศีรษะเล็ก (Microcephaly) ก็มีสาเหตุมาจากการติดเชื้อระหว่างตั้งครรภ์ รวมถึงภาวะตัวเหลือง (Kernicterus) ที่เกิดจาก Rh Factor ของพ่อแม่ไม่เข้ากัน ทำให้เม็ดเลือดแดงของทารกถูกทำลายตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ส่งผลให้สมองของเด็กมีความบกพร่อง นอกจากนั้นการได้รับสารพิษ ยา และความผิดปกติของเอนไซม์ต่างๆ ล้วนเป็นปัจจัยให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาได้

2. การใช้สารเสพติด สารทุกอย่างที่แม่รับเข้าสู่ร่างกายของตนไม่ว่าด้วยการรับประทาน การสูดดม หรือการฉีดก็ตาม เด็กที่อยู่ในครรภ์จะซึมซับสิ่งเหล่านี้เข้าไปด้วย สุขภาพของแม่ขณะตั้งครรภ์ เป็นตัวบ่งชี้สุขภาพและระดับสติปัญญาของเด็กได้ค่อนข้างชัดเจน แอลกอฮอล์ และสารเสพติด แม้เพียงเล็กน้อยก็ทำอันตรายต่อเด็กทารกได้ เนื่องจากสารเหล่านี้จะเข้าไปทำลายระบบประสาทของทารกในครรภ์

3. สารพิษ สารเหล่านี้มีส่วนทำลายสมองทั้งสิ้น เช่น การได้รับสารตะกั่วปรอท เมื่อสารพิษเหล่านี้ถูกดูดซึมเข้าไปในร่างกาย แล้วจะไปทำลายเนื้อเยื่อของระบบประสาทส่วนกลาง เด็กที่ได้รับสารพิษเหล่านี้ จะมีปัญหาทางการเรียน พิษจากสารตะกั่วทำให้เด็กเกิดอาการง่วงงัม ชุ่มช้ำม วอกแวกง่าย รวมถึงมีปัญหาเรื่องสมาธิและช่วงความสนใจสั้น

4. อาหาร มีความสำคัญต่อเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอด การขาดสารอาหาร มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของเด็กอย่างมาก ทั้งทางร่างกายและสมอง ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการล่าช้าและมีปัญหาพฤติกรรมด้วย

5. การถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสม ทำให้เด็กขาดการกระตุ้นและขาดประสบการณ์ทางสังคม ทำให้เด็กมีพัฒนาการล่าช้า ส่วนใหญ่มักเกิดกับเด็กในครอบครัวยากจน และครอบครัวที่พ่อแม่ทิ้งให้เด็กอยู่กับปู่ย่าตายายหรือพี่เลี้ยงโดยไม่ได้

รับการสอนหรือไม่ได้ทำกิจกรรมที่让孩子เรียนรู้เหมาะสมกับวัย เด็กเหล่านี้มักเข้าโรงเรียนล่าช้า บางคนอาจไม่ได้รับการศึกษาเลย

นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช และพัฏฐา โจนันท์หามงคล (2551) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า สาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดจากปัจจัยต่างๆ ในด้านชีวภาพ สังคมจิตวิทยาหรือหลายๆ ปัจจัยร่วมกัน ประมาณร้อยละ 30 – 50 ของความบกพร่องทางสติปัญญาเท่านั้นที่ทราบสาเหตุ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง ซึ่งพบสาเหตุได้ร้อยละ 80 ส่วนกลุ่มที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยพบสาเหตุได้ประมาณร้อยละ 50 นอกจากนั้นยังพบว่าประมาณร้อยละ 50 ของความบกพร่องทางสติปัญญามีสาเหตุมากกว่าหนึ่งอย่าง ได้แก่ ตั้งแต่ก่อนคลอด คือ ความผิดปกติทางพันธุกรรม โครโมโซมผิดปกติทั้งโครโมโซมหรือบางส่วน ความผิดปกติของประสาทส่วนกลาง การติดเชื้อในครรภ์ ครรภ์เป็นพิษ หรือรกผิดปกติ ระหว่างคลอด คือ การติดเชื้อ ปัญหาระหว่างคลอดและอื่นๆ หลังคลอด คือ การติดเชื้อ ได้รับสารพิษ ปัญหาทางจิต สังคมและอื่นๆ

นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช (2555) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่าเกิดได้จากหลายสาเหตุ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม ซึ่งพบได้ร้อยละ 5 อาจเป็นความผิดปกติของยีน หรือโครโมโซม ที่พบบ่อยที่สุดคือกลุ่มอาการดาวน์ (Down Syndrome)
2. ความผิดปกติในระหว่างการพัฒนาของทารกในครรภ์ พบร้อยละ 30 อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของโครโมโซม การติดเชื้อหัดเยอรมัน เอชอีซีฟิลีส หรือเชื้ออื่นๆ ของมารดาในขณะตั้งครรภ์ หรือมารดาได้รับสารที่ก่อให้เกิดความพิการต่อทารกในครรภ์ เช่น เหล้า บุหรี่ รั้งสี ยา ความผิดปกติของรก เช่น มารดาที่มีภาวะครรภ์เป็นพิษ หรือมีความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลางตั้งแต่กำเนิด
3. ปัญหาต่างๆ ในระยะตั้งครรภ์และคลอด ได้แก่ การขาดสารอาหารของทารกในครรภ์ การคลอดก่อนกำหนด การบาดเจ็บที่ทำให้สมองขาดออกซิเจน ขาดเลือด มีเลือดออกภายในกะโหลกศีรษะ ภาวะพร่องไทรอยด์ฮอร์โมน การติดเชื้อในระหว่างคลอด เช่น เชื้อเริม เป็นต้น
4. ปัญหาต่างๆ ในระยะหลังคลอด ได้แก่ การติดเชื้อที่สมอง เช่น สมองอักเสบหรือเยื่อหุ้มสมองอักเสบ การบาดเจ็บที่สมองอย่างรุนแรง ภาวะขาดออกซิเจนจากการจมน้ำ หรือชัก ภาวะพร่องไทรอยด์ฮอร์โมน ได้รับสารพิษที่มีผลต่อสมอง เช่น ตะกั่ว หรือ การขาดสารอาหาร เป็นต้น

5.ปัจจัยต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมและความผิดปกติทางจิตอื่นๆ พบร้อยละ 15 – 20 ได้แก่ ความยากจนและครอบครัวแตกแยก ความผิดปกติในปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เลี้ยงดูกับเด็ก ความผิดปกติทางจิตของผู้เลี้ยงดู หรือมีความผิดปกติทางจิตอย่างรุนแรงและไม่ทราบสาเหตุร้อยละ 30

สรุปได้ว่า สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่สามารถระบุสาเหตุที่ชัดเจนได้ อาจเกิดขึ้นตั้งแต่ปฏิสนธิในครรภ์ ระหว่างตั้งครรภ์ ระยะคลอดและหลังคลอด มักเกิดจากหลายสาเหตุร่วมกัน เช่น ความบกพร่องหรือความผิดปกติของโครโมโซม ความผิดปกติที่ยีน เช่น โครโมโซม และการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ หรือปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เช่น ความยากจน การติดเชื้อ การใช้สารเสพติด สุขภาพของแม่ขณะตั้งครรภ์ เป็นตัวบ่งชี้สุขภาพและระดับสติปัญญาของเด็กได้ค่อนข้างชัดเจน

1.3 การจัดประเภทและลักษณะของความบกพร่องทางสติปัญญา

ระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา จะช่วยแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการดูแลตนเอง การสื่อสาร ซึ่งมีการแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญาดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู, (2542) กล่าวว่าระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาทางการศึกษาว่า ในทางการศึกษานักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับ 1 ที่มีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาเล็กน้อยถือว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนหนังสือได้ (Educable Intellectual Disability) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับ 2 ที่มีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลางเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่พอฝึกอบรมได้ (Trainable Intellectual Disability) ส่วนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับ 3 – 4 มีนิยามทางการศึกษาเหมือนกับนิยามทางการแพทย์ คือ เป็นนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง และรุนแรงมากตามลำดับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในแต่ละระดับมีความสามารถแตกต่างกัน ความสามารถนี้นักจิตวิทยาเรียกว่า “พฤติกรรมการปรับตัว” ซึ่งสรุปความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแต่ละระดับไว้ดังนี้

ตาราง 1 ความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

อายุ	ปฐมวัย (0 – 5 ขวบ)	วัยเรียน (6 – 12 ปี)	วัยผู้ใหญ่ (21 ปีขึ้นไป)
ระดับสติปัญญา	วุฒิภาวะและพัฒนาการ	การศึกษา	สังคมและอาชีพ
1. ขั้นเล็กน้อย (Mild)	สามารถพัฒนาทักษะในการสื่อสารความหมายและทักษะทางสังคมได้ ยังไม่สามารถสังเกตความแตกต่างจากนักเรียนปกติได้มากนักจนกว่าจะโต	สามารถเรียนหนังสือได้สูงสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่สามารถเรียนวิชาสามัญได้เท่ากับปกติ ควรได้รับการศึกษาที่จัดเฉพาะนักเรียนประเภทนี้	สามารถประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมได้หากได้รับการศึกษาและการฝึกอาชีพอย่างเพียงพอ ต้องการการดูแลและเอาใจใส่จากผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจ
2. ขั้นปานกลาง (Moderate)	สามารถพูดได้ พอสื่อสารกับผู้อื่นได้ มีพัฒนาการช้า พอสช่วยตนเองได้ ต้องการการควบคุมดูแลจากผู้ใกล้ชิด	สามารถเรียนหนังสือได้ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่ออายุถึงวัยรุ่นหากได้รับการศึกษาที่เหมาะสม	สามารถทำงานประเภทที่ไม่ต้องใช้ทักษะมากนัก ต้องการการดูแลและเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด
3. ขั้นรุนแรง (Severe)	มีปัญหาในการเคลื่อนไหว พูดไม่ค่อยได้หรือพูดไม่ได้เลย ช่วยตนเองไม่ได้	เรียนหนังสือไม่ได้ สอนให้พูดได้บ้าง ฝึกเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยได้บ้าง	ต้องการการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ใกล้ชิด ช่วยตนเองได้บ้างเล็กน้อย

ตาราง 1 (ต่อ)

อายุ	ปฐมวัย (0 – 5 ขวบ)	วัยเรียน (6 – 12 ปี)	วัยผู้ใหญ่ (21 ปีขึ้นไป)
ระดับสติปัญญา	วุฒิภาวะและพัฒนาการ	การศึกษา	สังคมและอาชีพ
4. ขั้นรุนแรงมาก (Profound)	ช่วยตนเองไม่ได้ มีความสามารถน้อยที่สุด ต้องได้รับการดูแล จากแพทย์	เรียนหนังสือไม่ได้ สอนให้ฝึกช่วยตัวเอง ได้บ้าง แต่ไม่ค่อย ได้ผลมากนัก	ช่วยตนเองไม่ได้ ต้องอยู่ใน การควบคุมดูแล อย่างใกล้ชิด

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553) กล่าวว่าระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาของสมาคมว่าด้วยความบกพร่องทางสติปัญญาแห่งอเมริกาได้มีการใช้คะแนนระดับสติปัญญามาช่วยอธิบายความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้คะแนนตัดคะแนนที่ 70 แบ่งตามระดับความรุนแรงได้ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย (Mild Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาระหว่าง 50 – 70 เด็กกลุ่มนี้จะมีความยากลำบากในการเรียนรู้ แต่สามารถทำงานได้ สามารถสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น รวมถึงทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้

2. ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง (Moderate Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาระหว่าง 35 – 49 เด็กกลุ่มนี้จะมีพัฒนาการล่าช้าอย่างเห็นได้ชัด ในวัยเด็กสามารถทำทักษะต่างๆ ได้บ้างพอควร เช่น การดูแลตนเอง ทักษะการสื่อสารและทักษะทางวิชาการ แต่ต้องการความช่วยเหลือในระดับต่างๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและทำงานได้ในชุมชน

3. ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (Severe Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาระหว่าง 20 – 34 เด็กกลุ่มนี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

4. ความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก (Profound Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาต่ำกว่า 20 เด็กกลุ่มนี้แสดงให้เห็นถึงความจำกัดอย่างรุนแรง ในด้านการดูแลตนเอง การขับถ่าย การสื่อสาร การเคลื่อนไหว และต้องการการช่วยเหลืออย่างมากและตลอดเวลา

สถาบันราชานุกูล (2560) ได้เสนอว่าพัฒนาการล่าช้า เป็นอาการที่สำคัญของภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ยิ่งรุนแรงมากเท่าใดความล่าช้าของพัฒนาการก็ยิ่งปรากฏให้เห็นเร็วขึ้นเท่านั้น ลักษณะทางคลินิกของภาวะบกพร่องทางสติปัญญาแบ่งตามระดับได้ดังนี้

1. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก (ระดับ IQ ต่ำกว่า 20) พัฒนาการล่าช้าชัดเจนตั้งแต่เล็ก ๆ ทั้งในด้านประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว อาจจะฝึกการช่วยเหลือตนเองได้บ้าง แต่ต้องอาศัยการฝึกอย่างมาก ส่วนใหญ่พบว่ามีพยาธิสภาพต้องการการดูแลตลอดเวลา ตลอดชีวิต แม้จะเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม

2. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (ระดับ IQ 20-34) พบความผิดปกติของพัฒนาการตั้งแต่ขวบปีแรก มักมีพัฒนาการล่าช้าทุกด้าน โดยเฉพาะพัฒนาการด้านภาษา สื่อความหมายได้เพียงเล็กน้อยหรือพูดไม่ได้เลย บางรายเริ่มพูดได้เมื่อเข้าสู่วัยเรียน มีปัญหาในการเคลื่อนไหว ในบางรายพบพยาธิสภาพมากกว่า 1 อย่าง มีทักษะการป้องกันตนเองน้อย มีความจำกัดในการดูแลตนเอง ทำงานง่าย ๆ ได้ ส่วนใหญ่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดหรือต้องช่วยในทุกๆ ด้านอย่างมากตลอดชีวิต

3. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง (ระดับ IQ 35-49) มักได้รับการวินิจฉัยตั้งแต่วัยก่อนเรียน เมื่ออายุประมาณ 2 - 3 ปี โดยพบว่าอาจมีความแตกต่างของระดับความสามารถในด้านต่างๆ เช่น กลุ่มอาการดาวน์ล่าช้าในด้านการใช้ภาษา กลุ่มอาการวิลเลียม บกพร่องในทักษะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับมิติสัมพันธ์และบางรายมีความสามารถทางภาษาเด่น ในบางรายพบพยาธิสภาพชัดเจน สามารถเรียนได้ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ในวัยเรียนมักต้องการการจัดการศึกษาพิเศษ สามารถเรียนรู้การเดินทางตามลำพังได้ในสถานที่ที่คุ้นเคย ใช้ชีวิตในชุมชนได้ดีทั้งการดำรงชีวิตและการงาน แต่ต้องการความช่วยเหลือปานกลางตลอดชีวิต ประมาณร้อยละ 20 ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง

4. ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย (ระดับ IQ 50-70) มักได้รับการวินิจฉัยเมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียนแล้ว เนื่องจากในวัยก่อนเรียนพัฒนาทักษะทางสังคมและการสื่อความหมายได้เพียงพอ ส่วนใหญ่เรียนได้ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือสูงกว่า เมื่อเป็นผู้ใหญ่สามารถทำงาน แต่งงาน ดูแลครอบครัวได้ แต่อาจต้องการความช่วยเหลือบ้างเป็นครั้งคราว เมื่อมีปัญหาชีวิตหรือหน้าที่การงาน มักไม่พบสาเหตุทางพยาธิสภาพ ส่วนใหญ่จะสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ สถานะยากจนหรือด้อยโอกาส ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อภาวะบกพร่องทางสติปัญญา

มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ (2560) กล่าวว่าโดยทั่วไปจะแบ่งระดับของความรุนแรงออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (Mild Intellectual Disability) ระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) อยู่ระหว่าง 50 - 69 (อายุสมองเท่ากับเด็กอายุ 9 ปี - ต่ำกว่า 12 ปี) ทำให้มีปัญหาการเรียนในโรงเรียน ในวัยผู้ใหญ่หลายคนสามารถทำงาน และมีสัมพันธภาพทางสังคมที่ดีและช่วยเหลือสังคมได้

2. ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง (Moderate Intellectual Disability) ระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) อยู่ระหว่าง 35 - 49 (อายุสมองเท่ากับเด็กอายุ 6 ปี - ต่ำกว่า 9 ปี) ทำให้มีการพัฒนาล่าช้าในวัยเด็ก แต่บางส่วนสามารถเรียนรู้ การช่วยเหลือตนเอง การสื่อความหมาย และทักษะการศึกษา ในวัยผู้ใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในระดับต่างๆ ในการอยู่อาศัยและทำงานในชุมชน

3. ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรง (Severe Intellectual Disability) ประมาณระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) อยู่ระหว่าง 20 - 34 (อายุสมองเท่ากับเด็กอายุ 3 ปี - ต่ำกว่า 6 ปี) ทำให้ต้องดูแลและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

4. ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรงมาก (Profound Intellectual Disability) ประมาณระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) ต่ำกว่า 20 (อายุสมองเท่ากับเด็กอายุ ต่ำกว่า 3 ปี) จำกัดความสามารถในทุกด้าน ทั้งเรื่องการดูแลตนเอง การสื่อสาร และการเคลื่อนไหว

สรุปได้ว่า ระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญานั้นประเมินได้จากระดับสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงข้อจำกัดในการดูแลตนเอง การสื่อสาร และการเคลื่อนไหว โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับความรุนแรง คือ (1) ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (Mild Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 50-70 ในวัยเรียนจะมีความยากลำบากในการเรียนรู้ แต่เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่หลายคนสามารถทำงานและมีสัมพันธภาพทางสังคมที่ดีได้ (2) ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง (Moderate Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 35-49 สามารถทำทักษะต่างๆ ได้บ้างพอควร เช่น การดูแลตนเอง ทักษะการสื่อสารและทักษะทางวิชาการ แต่ต้องการความช่วยเหลือในระดับต่างๆ (3) ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรง (Severe Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 20-34 มีพัฒนาการล่าช้าทุกด้าน โดยเฉพาะพัฒนาการด้านภาษา สื่อความหมายได้เพียงเล็กน้อยหรือพูดไม่ได้เลย บางรายเริ่มพูดได้เมื่อเข้าสู่วัยเรียน มีความจำกัดในการดูแลตนเอง ส่วนใหญ่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด และ (4) ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรงมาก

(Profound Intellectual Disability) ระดับสติปัญญาต่ำกว่า 20 มีข้อจำกัดความสามารถในทุกด้าน ทั้งเรื่องการดูแลตนเอง การสื่อสารและการเคลื่อนไหว ต้องการ การดูแลตลอดเวลาตลอดชีวิต แม้จะเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม

1.4 ลักษณะและข้อบกพร่องการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย

ลักษณะและข้อบกพร่องการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันตามมา ดังนี้

Rupley and Nichols (2005) ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านมีดังต่อไปนี้

(1) ความพร้อม พบเสมอว่าเด็กที่มีความบกพร่องนั้นมักขาดความพร้อมด้านการอ่าน

(2) การวิเคราะห์คำและการจำคำ พบเสมอว่าเด็กที่มีความบกพร่องมักมีปัญหาด้านการวิเคราะห์คำและการจำคำ ซึ่งอาจเกิดจากการเห็นตัวอักษรสลับกัน คำสลับกัน และปัญหาในทักษะการแจกลูกคำ

(3) ความสามารถด้านความเข้าใจหรือการจับใจความ พบเสมอว่าปัญหาด้านการอ่านจับใจความเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ปัญหามักเกิดขึ้นทั้ง 3 ระดับ คือ ความเข้าใจจากการแปลความตรงไปตรงมาตามตัวอักษร ความเข้าใจจากการตีความและความเข้าใจจากการใช้ความคิดวิจารณ์ญาณ

(4) ทักษะการเรียน พบเสมอว่าเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อยมักขาดทักษะ การเรียน เช่น ไม่รู้จักวิธีใช้สารบัญเพื่อเลือกอ่านเรื่องที่ตรงกับความต้องการในขณะนั้น หรือขาดทักษะการจดบันทึกขณะฟังครูบรรยาย เป็นต้น

(5) ทักษะการอ่านออกเสียง พบเสมอว่าเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อยนั้นมักอ่านออกเสียงผิด

(6) ความสนใจในการอ่าน พบเสมอว่าเด็กที่มีความบกพร่องจำนวนมากไม่ได้ถูกสอนให้เห็นความสำคัญของการอ่าน และไม่รู้สึกสนุกกับการอ่าน ดังนั้นเด็กเหล่านี้จึงใช้เวลาทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่าอ่านหนังสือ เป็นต้น

Spencer, Carter, Boon, and Garcia-Simpson (2008) กล่าวว่า แม้ปัญหาการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อยอาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับตัวเด็กและประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน ในการอ่านเพื่อให้เด็กสามารถอ่านเพื่อจับใจความหรือนำไปใช้ได้ดี

ในชีวิตประจำวัน เด็กต้องอ่านได้คล่องแคล่ว และหากเด็กมีความเข้าใจได้ดีขึ้น การอ่านของเด็กก็จะดีขึ้นไปด้วย

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553) กล่าวว่า ตัวแปรสำคัญในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อยนั้น คือระดับความสามารถในการผันเสียงที่แตกต่างกัน เด็กที่อ่านหนังสือไม่ได้อาจเนื่องมาจากขาดทักษะประสมคำและการจำคำ โดยอาจใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างมากเกินไป คือ การคาดเดาความหมายซึ่งขึ้นอยู่กับตัวอักษรตัวแรกและเนื้อหาที่อ่าน ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กเห็นตัวอักษรพยางค์แรกทีอ่านว่า “ตำ” เด็กมักจะอ่านต่อโดยเดาว่า “ตำรวจ” ทั้งที่จริงแล้วเป็นคำว่า “ตำรา” เป็นต้น ปัญหาอีกอย่างด้านการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยนั้น คือ การดูตัวอักษรแต่ละตัวแล้วค่อยผันเสียงสระตามมา การเน้นไปที่การผันเสียงอ่านมากเกินไปทำให้เป็นอุปสรรคด้านความเข้าใจ เด็กอ่านออกแต่ไม่เข้าใจความหมาย นอกจากนี้ปัญหาที่กล่าวข้างต้นแล้ว การอ่านไม่คล่องจะพบว่าจะมีความบกพร่องในกระบวนการออกเสียง รวมถึงการแบ่งวรรคตอนในประโยคไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้ความหมายผิดไปได้

สรุปได้ว่า ลักษณะและข้อบกพร่องการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย อาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน สิ่งสำคัญในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อยนั้น คือ ระดับความสามารถในการผันเสียงที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากขาดทักษะประสมคำและการจำคำ โดยอาจเกิดจากการเห็นตัวอักษรสลับกัน คำสลับกัน และปัญหาในทักษะการแจกลูกคำ หากอ่านได้คล่องแคล่ว เด็กก็就会有ความเข้าใจได้ดีขึ้น และจะทำให้การอ่านของเด็กก็จะดีขึ้นไปด้วยตามลำดับ

2. การสอนอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ กระบวนการที่ซับซ้อน มีหลายคุณลักษณะ เป็นความสามารถที่มนุษย์ใช้ในการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ให้มีความเข้าใจ ดังนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความความหมายของการอ่าน ดังนี้

โทนี บูซาน (2544) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านเป็นการรับเอาสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อในหนังสือ หรือการดูชุดข้อ้อยคำในหนังสือ การอ่านมักเป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

(1) การจำได้ (Recognition) เป็นความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอักขระ กระบวนการนี้ต้องเกิดก่อนการอ่านจริงๆ จะเริ่มต้น

(2) การซึมซับ (Assimilation) เป็นการประสานกันแห่งการรับรู้ทางสติปัญญา กระบวนการทางกายภาพ เมื่อแสงสว่างสะท้อนจากตัวหนังสือเข้าสู่การรับรู้ด้วยตา ถ่ายทอดผ่านประสาทตาไปสู่สมอง

(3) บูรณาการภายใน (Intra-integration) เป็นความเข้าใจพื้นฐาน หมายถึง การเชื่อมส่วนต่างๆ ทั้งหมดของข้อมูลที่ได้อ่านกับส่วนอื่นๆ ที่เหมาะสม

(4) บูรณาการภายนอก เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านนำเอาความรู้เดิมทั้งหมดมาผนวกเข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้มาจากการอ่านและเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม

(5) การสะสมความรู้ (Retention) เป็นการเก็บสะสมข้อมูลในขั้นพื้นฐาน

(6) การฟื้นความจำ (Recall) เป็นความสามารถในการดึงสิ่งที่สะสมเอาไว้ ออกมาใช้เมื่อต้องการสื่อสาร มีการนำข้อมูลมาใช้ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งรวมถึงกระบวนการที่แยกย่อยลงมาก็คือ การคิด

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ ความคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวคิดต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่มีการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น โดยผ่านกระบวนการคิด เกิดความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมาย สื่อได้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่มีการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น โดยผ่านกระบวนการคิด เกิดความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมาย สื่อได้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดหรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การเข้าใจหนังสือด้วยการสังเกต พิจารณาและถ่ายทอดความรู้ความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การตีความจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ก็มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านจะทำให้เราได้รับความรู้ข่าวสาร ทำให้เรามีความคิดที่กว้างขวางขึ้น และยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจด้วย

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การรับรู้และการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายต่างๆ มาเป็นความคิด ความรู้ และความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เพื่อผู้อ่านจะได้นำความจากสารนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สำลี รักสุทธี (2553) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สู่การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ กระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนได้เขียน มาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจ แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง และนำความรู้หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำรงชีวิต

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการใช้ภาษาไทย เป็นความสามารถที่มนุษย์ใช้ในการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ให้มีความเข้าใจ ดังนั้นมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้รับความรู้แล้ว ยังช่วยทำให้จิตใจมีความสุขและเพลิดเพลิน

อีกด้วย บุคคลผ่านพ้นวัยเรียนไปแล้ว ถ้ามีนิสัยรักการอ่านจะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัย ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการชี้แจงให้เข้าใจการอ่าน คือ การได้รับทราบความรู้สึกนึกคิดของคนทั้งในอดีตและปัจจุบัน และได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่ต้องการทราบ เป็นการเพิ่มพูนสติปัญญาของนักเรียนเอง ด้วยเหตุนี้ครูจึงมีหน้าที่อบรมให้นักเรียนมีเจตคติและมีนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือและให้รู้จักค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์แก่ชีวิตของนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านช่วยพัฒนาทักษะ 6 ด้าน คือ

(1) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการพูด คือ สามารถใช้ภาษาในการพูดได้ดี และใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในการเขียน ซึ่งได้จากภาษาทางการที่ได้จากการอ่านเป็นต้นแบบ

(2) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง คือ สามารถทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ดีจากคำศัพท์ และเรื่องราวที่ใช้อ่านเป็นพื้นฐาน

(3) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน คือ การฝึกอ่านและเขียนมีความสอดคล้องต่อเนื่องไปด้วยกัน ทำให้ผู้อ่านได้แบบอย่างการใช้ภาษาที่ดี สำหรับใช้ในการเขียน และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียน

(4) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน คือ เมื่อเกิดการอ่านที่มีความถี่ จะทำให้เกิดทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้อ่านเร็ว และจับใจความ ตลอดจนอ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

(5) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา คือ เมื่อเกิดทักษะในการใช้ภาษา ทั้งการพูด การฟัง และการเขียน ที่มีหลักเกณฑ์ทางภาษาแทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของการพัฒนาจะทำให้เกิดการใช้ภาษาที่ดีและถูกต้อง

(6) การอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการคิด คือ การอ่านเป็นทักษะการสื่อความหมาย ทักษะการรับสารที่แสดงความคิดของผู้อื่น ตีความแล้วจดจำ แล้วแปลงความคิดของผู้อื่นเป็นความคิดของตนในรูปแบบของภาษาต่างๆ ที่เป็นข้อความ คำพูด ศิลปะ ฯลฯ

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า (1) เสริมสร้างองค์ความรู้ การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ให้เกิดมุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้เดิมหรือความคิดเดิม ยังเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้ผู้อ่าน ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนให้มีแนวทางการดำเนินชีวิต และประกอบสัมมาอาชีพในแนวทางที่พึงประสงค์ (2) พัฒนาคุณค่าทาง

อารมณ์ การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุข หรือความบันเทิงใจ ส่งผลดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมถึงช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี และทำให้เกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามมาได้ (3) ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิด และยังสามารถจินตนาการนำไปสร้างสรรค์งานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน หมายถึง การอ่านจะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้ผู้อ่าน สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนให้มีแนวทางการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยพัฒนาทักษะ การพูด การฟัง การเขียน รวมถึงพัฒนาทักษะการคิดทำให้ดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

เดียนใจ กรุยกระโทก (2543) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนาน หรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ไว้ว่า

- (1) การอ่านคำใหม่และคำยากที่มีอักษรนำ อักษรควบตัวการ์นต์ และการผันวรรณยุกต์
- (2) การอ่านอักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน
- (3) การอ่านและเข้าใจความหมายของคำประโยคและข้อความ อ่านคล่องและอ่านเร็ว
- (4) การอ่านสำนวน โวหาร การบรรยาย การพรรณนาและการเปรียบเทียบ โดยเข้าใจความหมาย
- (5) การใช้บริบทช่วยความเข้าใจถ้อยคำ สำนวน และเนื้อเรื่องที่อ่าน
- (6) การอ่านหนังสือจากมุมหนังสือ ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ
- (7) การอ่านในใจ การจับใจความของเรื่องที่อ่านโดยหาความสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด

(8) การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ความสรุปความ

(9) การใช้ความรู้ ความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้คิดแก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และพัฒนาตน

(10) การอ่านและตรวจสอบความรู้ และค้นคว้าเพิ่มเติม

(11) การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว และร้อยกรองได้คล่องแคล่ว และถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และการอ่านทำนองเสนาะ

(12) การท่องจำ การอธิบายความหมาย และคุณค่าของบทอาขยาน บทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองที่ไพเราะ มีความงดงามทางภาษา มีคุณค่าทางความคิด และการนำไปใช้อ้างอิง

(13) การเลือกอ่านหนังสือ สื่อสารสนเทศ ทั้งสิ่งสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตรงตามจุดมุ่งหมาย

(14) สุขลักษณะในการอ่านหนังสือ มารยาทการอ่าน การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการแนะนำหนังสือ

จิตจรดา ไมตรีจิตต์ (2549) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านนั้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความบันเทิง และเพื่อให้สามารถรู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม ทั้งนี้จุดมุ่งหมายของการอ่านขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน หมายถึง เป้าประสงค์ในการอ่านของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่นั้นแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (2) การอ่านเพื่อหาความรู้ นอกจากนั้นจุดมุ่งหมายของการอ่านอาจเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ และเท่าทันกับเหตุการณ์ในสังคม เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป

2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ว่า หากกล่าวถึงปัจจัยที่เป็นปัญหาของการอ่านนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 19 ข้อ ดังนี้

(1) ไม่ชอบอ่าน ชอบดูโทรทัศน์ เล่นคอมพิวเตอร์และดูวิดีโอมากกว่า

- (2) ไม่มีเวลา เพราะทำงานมาก หรือการบ้านมาก
- (3) ไม่มีเงินซื้อสื่อการอ่าน
- (4) ไม่มีคนช่วยสอนอ่าน เวลาอ่านไม่ออกหรือมีปัญหาในการอ่าน
- (5) อ่านไม่ออก อ่านแล้วไม่เข้าใจ
- (6) สุขภาพไม่ดี เช่น สายตาสั้น ยาว เอียง หูตึง หูหนวก หรือมีโรคประจำตัว
- (7) พิกการ เช่น ตาบอด หรือ พิกการอย่างอื่นทำให้หยิบจับหนังสือไม่สะดวก
- (8) ไม่มีสมาธิในการอ่าน
- (9) มีปัญหาทั้งปัญหาครอบครัวและปัญหาที่โรงเรียน
- (10) ไม่เห็นความสำคัญของการอ่านจึงไม่อ่าน
- (11) ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมที่จะอ่าน เช่น ร้อน อบอ้าว แสงสว่างไม่เพียงพอ
- (12) ตัวหนังสือมีขนาดเล็กเกินไปทำให้อ่านยาก ไม่เหมาะกับผู้อ่าน
- (13) ไม่มีหนังสืออ่าน เช่น อยู่ชนบท
- (14) พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน จึงไม่ส่งเสริมให้อ่าน
- (15) มีโรคเกี่ยวกับสมองทำให้อ่านหนังสือไม่ได้ หรืออ่านช้า เช่น โรคดิสเล็กเซีย (Dyslexia) โรคออทิสซึม (Autism) และภาวะบกพร่องทางสติปัญญา (Intellectual Disabilities) เป็นต้น
- (16) มีนิสัยไม่รักในการอ่านทำให้อ่านช้า เป็นอุปสรรคในการพัฒนาการอ่าน ได้แก่ การอ่านที่ละคำ การอ่านออกเสียง หรือทำปากขมุบขมิบไปด้วย ใช้นิ้วชี้ตัวหนังสือไปด้วย ขณะที่อ่าน สายตาสลัดไปมาตามบรรทัดที่ละบรรทัด การกวาดสายตาช้า เวลาเปิดหน้าหนังสือ ชอบใช้นิ้วแตะน้ำลาย ชอบอ่านหนังสือกลับไปกลับมา ใจลอยไม่มีสมาธิในการอ่าน ผันกลางวัน และชอบเปิดพจนานุกรมหาคำแปลของศัพท์ทุกคำทำให้อ่านช้า
- (17) ไม่มีเทคนิคหรือวิธีการในการอ่านหนังสือบางประเภท เช่น การค้นหนังสือสารคดีต่างๆ หรือการใช้หนังสือสารานุกรม เป็นต้น
- (18) วิธีการสอนของครูทำให้ไม่อยากอ่าน น่าเบื่อ เป็นการบังคับให้อ่าน ทำให้เด็กต่อต้าน
- (19) โรงเรียนไม่มีห้องสมุด หรือห้องสมุดไม่มีกิจกรรมดึงดูดความสนใจให้อ่าน

ชญานินทร์ (2545) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ว่า หากกล่าวถึงปัจจัยที่เป็นปัญหาของการอ่านนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

(1) ไม่รักการอ่านหรือไม่อ่าน คือ ไม่มีความรัก ความพอใจ ความสนใจ ใส่ใจ ในหนังสือ และการอ่านหนังสือ ซึ่งเป็นทั่วไปในหมู่คนไทย ที่มักมีลักษณะชอบฟังมากกว่า

(2) อ่านไม่เป็น หมายถึง ขาดความเข้าใจในการอ่าน อ่านได้อย่างเชื่องช้า รวมถึงอ่านไม่เข้าใจหรือไม่ค่อยเข้าใจ วิธีการแก้ไข คือ ต้องฝึกอ่านหนังสือที่พิมพ์ตัวอักษรขนาดใหญ่ มองเห็นชัด อ่านง่าย เนื้อหาไม่ยาก เพื่อเป็นการพัฒนาการอ่านไปเรื่อยๆ จนสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยความเข้าใจ

(3) อ่านไม่ออก คือ อ่านหนังสือไม่ได้ ข้อนี้เป็นปัญหาสำคัญที่สุด ซึ่งแก้ไขได้ ด้วยการเข้ารับการศึกษา และหมั่นฝึกฝนการอ่านเป็นประจำ

วรรณิ โสมประยูร, (2553) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ว่า สำหรับเด็กแล้วปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

(1) ทางด้านร่างกาย ได้แก่ ตา ปาก ลิ้น โดยสุขภาพของเด็กแตกต่างกัน เช่น สายตาสั้น สายตายาว สายตาเอียง ตาบอดสี ลิ้นไก่สั้น ริมฝีปากแหว่ง เพดานโหว่ เจ็บไข้บ่อย แพ้อากาศสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ทักษะการอ่านของเด็กแตกต่างกันควรควรเข้าใจและหาทางแก้ไข

(2) ทางสติปัญญา เด็กมองเห็นภาพ ความสัมพันธ์ของภาพและตัวอักษร การตีความ แปลความและขยายความได้แตกต่างกัน ครูจะต้องใช้กิจกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับเด็ก

(3) ทางด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้าน ทางโรงเรียนและในชุมชนของเด็กแตกต่างกัน ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะหาวิธีจัดประสบการณ์ส่วนที่ขาดให้กับเด็กบางกลุ่มและหากิจกรรมที่จะช่วยเด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้สูงสุด

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เกิดขึ้นได้มากมายหลายปัจจัยพอสรุปได้ดังนี้ (1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับร่างกาย คือ สุขภาพของผู้อ่าน เช่น สายตาสั้น ยาว เอียง หูตึง ตาบอดสี ลิ้นไก่สั้น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน (2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับทางสติปัญญา คือ การที่ผู้อ่านมีโรคหรือปัญหาเกี่ยวกับสมองทำให้ระดับสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ หรืออาจทำให้การแปลภาพ ความสัมพันธ์ของภาพและตัวอักษรแตกต่างออกไปจากปกติ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน หรืออาจทำให้อ่านไม่ออก (3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม คือ ความพร้อมของสิ่งต่างๆ ที่เอื้อต่อการอ่าน เช่น การไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมที่จะอ่าน เช่น ร้อน อบอ้าว แสงสว่างไม่เพียงพอ หรือไม่มีสื่อสำหรับการอ่าน รวมถึงการปลูกฝังให้รักการอ่านจากครอบครัว โรงเรียน หรือชุมชน

2.5 วิธีการสอนอ่าน

วิธีการสอนอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความ วิธีการสอนอ่าน ดังนี้

กรมวิชาการ, (2544) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านที่เรียกว่า การสอนอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือ การให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติและปัญหาอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเกิดการเรียนรู้ได้ และสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระ สบายใจที่จะรับรู้และซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่างๆ จากการเรียนจากเพื่อนด้วยตนเอง วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้ แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ (1) การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน และ (2) การให้เด็กชั้นสูงกว่าสอนเด็กชั้นต่ำกว่า โดยวิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้ สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

วรรณิ โสมประยูร, (2553) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านไว้ว่า วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธีแต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ครูจะต้องเข้าใจวิบุรณการวิธีสอนเพื่อทำให้วิธีการสอนเกิดความสมบูรณ์ ตัวอย่างวิธีสอนอ่านแบบต่างๆ ที่ควรนำมาผสมผสานกันและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

(1) วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก วิธีสอนอ่านแบบนี้เริ่มใช้กันตั้งแต่ในสมัยโบราณ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง กลาง ต่ำ วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี แต่บางครั้งทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่านเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำ และทำให้ขาดทักษะการอ่านเร็ว การสอนอ่านแบบแจกลูกจึงมุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย อย่างไรก็ตามวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกตลอดไปย่อมไม่ได้ผลดี เพราะจะทำให้เด็กมีวสันใจต่อเสียงและการประสมอักษรจนลืมนึกถึงความหมายของคำ

(2) วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ ในเรื่องทักษะการอ่านและทักษะการเขียนย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กัน

เรื่องของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควร เด็กจะสะกดคำที่เขาสามารถอ่านออกได้ถูกต้อง และแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก ในเรื่องนี้ผู้เขียนเองมีความเห็นด้วยและเชื่อว่าเราสามารถจะประยุกต์ผลการวิจัยมาใช้กับเด็กไทยได้อันที่จริงวิธีสอนอ่านแบบสะกดคำในภาษาไทยนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของวิธีสอนอ่านแบบแจกลูกหรือประสมคำนั่นเอง ดังนั้น วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กด้วย

(3) วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำหรือเป็นประโยค วิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วเพราะสามารถกวาดสายตาไปได้ครั้งละ 2-3 คำ นอกจากนี้ยังช่วยให้นำความเข้าใจจากการอ่านไปใช้ด้วย ช่วยให้การอ่านของเด็กดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ แผนภูมิประสบการณ์มีหลายชนิด แผนภูมิที่ดีจะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนอ่าน การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคได้เร็วและมีความหมายมากขึ้นและนักเรียนสามารถนำความคิดที่ได้จากแผนภูมิไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แผนภูมิสอนอ่านควบคู่ไปกับวิธีสอนอ่านแบบอื่นๆ ได้ทุกแบบและใช้ได้ดีกับทุกกลุ่มประสบการณ์อีกด้วย

สรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่วิธีหลักๆ ที่นำมาใช้มีดังนี้ (1) วิธีการสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ ชาวอเมริกันเรียกวิธีการสอนอ่านแบบนี้ว่า Discard Method (2) วิธีสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำประโยคสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่าน ตามทฤษฎีเกสตัลท์ ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวม คือ การอ่านเป็นคำๆ เป็นประโยค แล้วจึงแยกสะกดตัวผสมคำ ผีอ่านภายหลัง (3) วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ คือ การนำเอาประสบการณ์ที่นักเรียนเล่ามาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวแล้วมีบทหรือประโยคสรุป (4) การสอนอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือ การให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย เป็นต้น ดังนั้นวิธีการสอนอ่านจึงมีหลากหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีแตกต่างกัน ผู้ที่จะนำไปใช้จะต้องเข้าใจวิญญูณาการวิธีสอนเพื่อทำให้วิธีการสอนเกิดการผสมผสานกันอย่างสมบูรณ์

2.6 การประเมินการอ่าน

การประเมินการอ่าน เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบัน เน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลักการวัดและการประเมินผลจึงออกมาในรูปของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความ การประเมินการอ่าน ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร, (2553) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า เนื่องจากการทักษะทางภาษาไม่มีเนื้อหาดังกล่าว การทดสอบจึงเกิดความสับสนกันมาก เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่อง “มานี่ มานะ” เวลาสอบก็ถามเนื้อเรื่องมานี่มานะ ซึ่งเด็กอาจจำไม่ได้ที่ถูกควรนำบทความอื่นที่นอกเหนือจากบทเรียนหรือแบบฝึกอ่านมาให้ให้นักเรียนอ่าน แล้วถามความเข้าใจจากเรื่องที่ให้อ่าน การวัดผลการอ่านจึงควรวัดตามวิธีที่สอนอ่าน เช่น สอนอ่านแบบหารายละเอียด เวลาทดสอบก็ให้หารายละเอียด เป็นต้น นอกจากนี้การวัดผลควรวัดเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็ก

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2554) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า วิธีการประเมินและการแปลผลตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียน “อ่านออก” มีดังต่อไปนี้

(1) การอ่านคำพื้นฐาน

อ่านถูกต้อง	ได้คำละ	1	คะแนน
อ่านผิด	ได้คำละ	0	คะแนน

การแปลผล รวมคะแนน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

20	คะแนน	หมายถึง	ดีเยี่ยม
18 -19	คะแนน	หมายถึง	ดี
16 -17	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
0 -15	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

(2) การเข้าใจความหมายของคำตอบ

ถูกต้อง	ได้	1	คะแนน
ตอบผิด	ได้	0	คะแนน

การแปลผล รวมคะแนน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

20	คะแนน	หมายถึง	ดีเยี่ยม
18 -19	คะแนน	หมายถึง	ดี
16 -17	คะแนน	หมายถึง	พอใช้

0 -15 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

จากรูปแบบของการทดสอบดังกล่าว ในทางปฏิบัตินิยมใช้แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบเพราะการตรวจให้คะแนนสะดวก รวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการให้คะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้ นอกจากนั้น ยังครอบคลุมเนื้อหาหลายๆ ด้าน โดยทั่วไปแล้ว คำถามจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการอ่านว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือเข้าใจบทอ่านมากน้อยเพียงใด ซึ่งรูปแบบของคำถามที่แตกต่างกันออกไป มีผลต่อการเรียนรู้หรือความเข้าใจในระดับต่างกัน และสามารถวัดความเข้าใจในระดับต่างๆ ได้ด้วยเช่นกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2555) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ดังนี้

(1) จุดเน้นการอ่านออกนักเรียนมีความสามารถและทักษะการอ่านคำพื้นฐานและเข้าใจความหมายของคำพื้นฐานได้ ไม่น้อยกว่า 600 คำโดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

- (1.1) ฟังครูอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง ฯลฯ อย่างมีมารยาท
- (1.2) ฟังอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง อย่างมีมารยาท
- (1.3) ฟังอ่านคำ แจกลูกสะกดคำ อ่านสะกดคำ
- (1.4) ฟังอ่านประโยค ข้อความสั้น ๆ และบอกความหมายของคำ
- (1.5) ท่องอาขยานด้วยความเข้าใจ
- (1.6) จัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

(2) แนวทางการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีการดังนี้ ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง คำตามวงคำศัพท์ของชั้นที่กำหนด พร้อมทั้งบอกความหมายของคำโดยการแสดงท่าทางหรือใช้รูปภาพที่กำหนดแล้ว บันทึกผลการอ่านการบอกความหมายของคำ

สรุปได้ว่า การประเมินการอ่าน ควรวัดตามวิธีที่สอนอ่าน อาจมีการกำหนด คะแนนที่ชัดเจนในการอ่าน เพราะการตรวจให้คะแนนสะดวก รวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการให้คะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้ นอกจากนักเรียนจะอ่านคำนั้นๆ ได้แล้ว ควรบอกความหมายของคำได้ โดยการแสดงท่าทางหรือใช้รูปภาพที่กำหนดนอกจากนี้การวัดผลควรวัดเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็ก

2.7 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด

ภาษาพจนานุกรม (2560) ได้ให้ความหมายมาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ผสมอยู่ข้างหลังคำหรือพยางค์ มีทั้งหมด 8 แม่ คือ กก กด กบ กม เกย เกอว กง กน แบ่งได้ดังนี้

(1) มาตราตัวสะกดตรงแม่ ใช้ตัวสะกดตัวเดียว มี 4 มาตรา คือ

- (1.1) แม่กง ใช้ ง สะกด เช่น หาง ปลิง สอง แรง ฯลฯ
- (1.2) แม่กม ใช้ ม สะกด เช่น ลม เต็ม โสม สนาม ฯลฯ
- (1.3) แม่เกย ใช้ ย สะกด เช่น สาย ลอย ไพรย ปุย ฯลฯ
- (1.4) แม่เกอว ใช้ ว สะกด เช่น หัว กาว เบี้ยว ฯลฯ

(2) มาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่ มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน ออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มี 4 มาตรา คือ

- (2.1) แม่กน ใช้ น ญ ณ ร ล ฬ สะกด เช่น นาน วิญญาณ วานร ฯลฯ
- (2.2) แม่กก ใช้ ก ข ค จม สะกด เช่น ปัก เลข วิหค เมฆ ฯลฯ
- (2.3) แม่กด ใช้ ด จ ช ว ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส สะกด เช่น ตรวจ ก๊าซ บงกช กฎหมาย ฯลฯ
- (2.4) แม่กบ ใช้ บ ป ภ พ ฝ สะกด เช่น กลับ บาป ลาก กราฟ ฯลฯ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ไพวรรณ ชาติผา (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70 / 70 ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึก ตามเกณฑ์ที่กำหนดศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 และแบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูล ได้แก่ค่าความเที่ยงตรง ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 85.33/80.33 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6646 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังโดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.33 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. วิธีการสอนพีพีพี (PPP)

วิธีการพีพีพีเข้ามามีบทบาทในการสอนภาษา เป็นวิธีที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมนิยม และได้มาตรฐานนำไปใช้ทั่วโลก ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001) แนะนำให้กับครูฝึกสอนมาตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ.1990 ได้อธิบายไว้ว่า การสอนแบบฟัง พูด อ่านมักจะถูกเรียกว่าเป็นวิธีการพีพีพีซึ่งย่อมาจาก Presentation, Practice and Production เป็นวิธีการสอนที่นำความรู้ที่เรียนมาฝึกฝนจนเป็นทักษะ เรียนรู้จากจุดเล็กไปสู่จุดที่ใหญ่ขึ้น และวิธีการนี้อาศัยความถูกต้องเป็นตัวนำไปสู่ความถูกต้องในการใช้ภาษา

3.1 ความหมายของวิธีการสอนพีพีพี

Harmer (2001) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนพีพีพีโดยให้คำจำกัดความไว้ว่า การสอนแบบ PPP ซึ่งย่อมาจาก Presentation, Practice and Production เป็นวิธีการสอนที่นำความรู้ที่เรียนมาฝึกฝนจนเป็นทักษะ เป็นการเรียนจากจุดเล็กๆ ไปสู่จุดที่ใหญ่ขึ้นและวิธีการนี้อาศัยความถูกต้องเป็นตัวนำไปสู่ความคล่องในการใช้ภาษา

Richards and Renandya (2002) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนพีพีพีโดยให้คำจำกัดความไว้ว่า วิธีการสอนภาษาหลายๆ วิธี ที่ถูกใช้มาแต่ดั้งเดิมมักจะให้ความสำคัญกับหลักไวยากรณ์และการทำกิจกรรมที่ใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ในภาษาเป้าหมาย รวมถึงฝึกฝนตามรูปแบบที่ครูกำหนด หลังจากนั้นจึงนำสิ่งที่ได้เรียนและฝึกฝนมาใช้ให้เป็นลักษณะของการพูดเพื่อสื่อสารมากขึ้น ซึ่งรูปแบบการสอนตั้งแต่ดั้งเดิมนี้ก็เป็นรากฐานของการสอนแบบ PPP (Presentation, Practice and Production)

Thornbury (1999) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนพีพีพี โดยให้คำจำกัดความไว้ว่าเป็นวิธีการที่ครูและนักเรียนให้ความสนใจเพราะเป็นการสะท้อนแนวความคิดที่ว่าการศึกษาบ่อยๆ ทำให้เก่งได้ ซึ่งเป็นจริงสำหรับการเรียนรู้ทักษะในทุกๆ ด้าน และเป็นวิธีการที่ทำให้ครูสามารถควบคุมเนื้อหาและความเร็วในการเรียนได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าพีพีพีเป็นวิธีที่ใช้ในการสอนภาษา โดยให้การฝึกฝนซ้ำๆ จนเป็นทักษะ และเป็นการร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งครูมีหน้าที่ควบคุมเนื้อหาเป็นการเรียนจากจุดเล็กไปสู่จุดที่ใหญ่ขึ้นและวิธีการนี้อาศัยความถูกต้องเป็นตัวนำไปสู่ความคล่องในการใช้ภาษาทำให้การเรียนการสอนภายในห้องเรียนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.2 หลักการของวิธีการสอนพีพีพี

วิธีการสอนพีพีพีเป็นกลยุทธ์ในการสอนภาษา เป็นการฝึกฝนซ้ำๆ จนเกิดเป็นทักษะ ร่วมกับการสร้างความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการของวิธีการสอนพีพีพีไว้ดังนี้

Carless.(2009) กล่าวถึงหลักการของวิธีการสอนพีพีพีไว้ว่าในการสอนโดยใช้ PPP ครูจะสอนและอธิบายเรื่องไวยากรณ์อย่างละเอียดในช่วงแรก หรือในขั้นการนำเสนอของครู เนื้อหาและสื่อที่จะใช้ในการสอนต้องถูกปรับเพื่อให้สามารถเน้นภาษาเป้าหมาย และลดทอนการอ้างอิงกับภาษาอื่นซึ่งการทำแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนจดจำกับการใช้ภาษาเป้าหมายได้โดยไม่มีสิ่งรบกวน

Anggraeni. (2013) กล่าวถึงหลักการของวิธีการสอนพีพีพีไว้ว่าขั้นนำเสนอของครู (Presentation) ในที่นี้หมายถึงการนำนักเรียนไปสู่เรื่องหรือบทเรียนใหม่โดยอาศัยการใช้สถานการณ์จริงเพื่อให้สามารถนำภาษาเป้าหมายมาใช้ในการสอนได้ ซึ่งปกติแล้วอาจใช้รูปภาพ บทสนทนา หรือสถานการณ์จริงในชั้นเรียนมาประกอบก็ได้ ขั้นฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายโดยใช้กิจกรรมที่ต้องคำนึงถึงข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุดในตอนแรกและค่อยๆ ปรับเมื่อนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น กิจกรรมควรเน้นที่การพูดมากกว่าการเขียน ทั้งนี้จะการใช้การเขียนเพื่อแสดงให้เห็นรูปประโยคเพื่อการฝึกพูดก็ได้ และขั้นนำเสนอผลงาน (Production) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนาหรือนำเสนอเกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวันหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งก็ได้ ขั้นนำเสนอผลงานควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดมากที่สุดและใช้เวลาประมาณ 20-30% ของบทเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าพีพีพีประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการได้แก่ (1) ขั้นนำเสนอของครู (Presentation) หมายถึง การนำนักเรียนไปสู่เรื่องหรือบทเรียนใหม่โดยอาศัย

การใช้สถานการณ์จริง (2) ขั้นฝึกฝน (Practice) นักเรียนจะได้ฝึกฝนการใช้ภาษาโดยใช้กิจกรรมที่มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด กิจกรรมควรเน้นที่การพูดมากกว่าการเขียน และ (3) ขั้นนำเสนอผลงาน (Production) ขั้นนำเสนอผลงานควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดมากที่สุด ใช้การฝึกฝนซ้ำๆ จนเป็นทักษะ และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนภายในห้องเรียนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.3 ขั้นตอนวิธีการสอนพีพีพี

Harmer (2007) ได้อธิบายขั้นตอนของ PPP ว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) ขั้นนำเสนอของครู (Presentation) การนำเสนอบทเรียนจะมุ่งเน้นที่ครู โดยครูจะเป็นผู้ให้ข้อมูลนักเรียนเพื่อนำนักเรียนไปสู่เรื่องที่จะเรียนและสื่อที่จะใช้ เช่น การให้คำจำกัดความ รูปภาพ วีดีโอ เพลง การสาธิตหรือการแสดงท่าทาง

(2) ขั้นฝึกฝน (Practice) ขั้นการฝึกฝนจะให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกัน และการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและนักเรียน เช่น การระดมความคิด การทำแบบฝึกหัด (ทำไปพร้อมกับครู) การถามตอบคำถาม การเล่นเกม การสาธิต หรือการแสดงบทบาทสมมติ

(3) ขั้นนำเสนอผลงาน (Production) การนำเสนอผลงานจะเน้นที่การแสดงความสามารถของนักเรียนเพื่อให้ครูสามารถประเมินนักเรียนแต่ละคนได้นักเรียนได้เรียนรู้อะไรไปบ้างและนักเรียนคนไหนบ้างที่ต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม

Nascimento (2010) ได้อธิบายขั้นตอนของ PPP ว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) ขั้นนำเสนอของครู (Presentation) โดยปกติแล้วขั้นตอนนี้จะแบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ การนำเสนอกิจกรรมเพื่อเป็นการทำให้นักเรียนสนใจหัวข้อที่จะเรียน และอีกส่วนคือ การนำเสนอภาษาเป้าหมาย

(2) ขั้นฝึกฝน (Practice) ในขั้นตอนนี้สิ่งสำคัญ คือ รูปแบบ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยวิธีการที่อยู๋ในการควบคุมของครู ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่ใช้ในการเรียน Past Tense

ครู : go to the beach

นักเรียน : I went to the beach.

ครู : play football

นักเรียน : I played football.

(3) ขั้นนำเสนอผลงาน (Production) หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้รูปแบบอย่างครบถ้วนและนำไปใช้ได้โดยไม่มีข้อผิดพลาดในขั้นฝึกฝนแล้ว นักเรียนจะเข้าสู่ขั้นนำเสนอผลงาน ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้ภาษาและรูปแบบประโยคที่เพิ่งเรียนมาใช้ในการพูดจริง โดยกิจกรรมที่ใช้

ในขั้นนี้อาจเป็นบทพูด การนำเสนอปากเปล่า การสร้างประโยคหรือเนื้อหาที่ยาวกว่าประโยคก็ได้ ครูจะไม่มีส่วนร่วมในการช่วยหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในขั้นนี้ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักเรียนควรจะไม่มีข้อผิดพลาดแล้วในขั้นตอนนี้แต่หากนักเรียนคนใดมีสิ่งที่จะต้องแก้ไขครูควรจะชี้แนะหลังจบกิจกรรมแล้ว

J.C.R.T.S. Richards. (2002) ได้อธิบายวิธีการ PPP ไว้ว่า การสอนโดยใช้วิธีนี้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) ขั้นนำเสนอของครู (Presentation) ครูเริ่มบทเรียนโดยการสร้างสถานการณ์สมมติ อาจตั้งเอาเหตุการณ์จริงหรือจำลองเหตุการณ์ที่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามเรื่องที่ต้องการสอน โดยขั้นตอนนี้อาจใช้ประโยคหรือบทพูดสั้นๆจากการอ่านหนังสือ การฟังเทป หรือโดยครูก็ได้

(2) ขั้นฝึกฝน (Practice) นักเรียนฝึกใช้ภาษาเป้าหมายตามที่ครูกำหนด ฝึกการพูดเป็นประโยคโดยพูดตามครูหรือพูดตามเทป จนกระทั่งพูดได้ถูกต้อง โดยจะพูดพร้อมกับเพื่อนหรือพูดทีละคนก็ได้ กิจกรรมที่สามารถใช้เพื่อฝึกได้ เช่น การเรียงรูปประโยค การเติมคำในประโยค ให้สมบูรณ์ และการถามตอบคำถาม

(3) ขั้นนำเสนอผลงาน (Production) นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายอย่างมีอิสระมากขึ้น อาจใช้เนื้อเรื่องตามใจนักเรียนหรือที่คล้ายคลึงกับที่ครูสอนก็ได้ จะเป็นการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรม หรือ การใช้เพื่อสื่อสารก็ได้

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนพีพีพี

Saroh (2014) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้ Presentation Practice and Production (PPP) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้น 8 ห้อง A โรงเรียน SMP Muhammadiyah 6 Wuluhan ปีการศึกษา 2556-2557 ผลการวิจัยพบว่าก่อนการเริ่มใช้ PPP นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ตั้งไว้ จาก การ สัม พ า ษณ์ ภ า ษ า อັ ง ก ล ุ ษ มี เ พ็ ย ง 12 ค น จ า ก ทັ ง ห ม ด 35 คน หลังจากการทดลองสอนโดยใช้ PPP ในครั้งแรก ครูผู้สอนไม่ได้อธิบายคำศัพท์ยากและไม่ได้ใช้การถามตอบที่เป็นรูปแบบทำให้นักเรียนบางคนมีปัญหาในการเข้าใจบทเรียน มีนักเรียนเพียง 14 คนหรือ 40% ที่คะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นการสอนโดยใช้ PPP ครั้งนี้จึงไม่ประสบความสำเร็จ ในการทดลองสอนโดยใช้ PPP ครั้งที่ 2 ครูผู้สอนให้ความหมายของศัพท์ยาก อธิบายเรื่องที่เรียนอย่างชัดเจน ให้คำสิ่งที่ชัดเจนและใช้การถามตอบเป็นรูปแบบทำให้นักเรียนผ่านการทดสอบ 27 คน คิดเป็น 77.14% ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการใช้ PPP สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการพูดของนักเรียนได้

Anggraeni (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ Presentation Practice and Production (PPP) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้น 10 โรงเรียน MAN Batudaa ในปีการศึกษา 2550 – 2551 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการพูดของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นได้จากผลการทดสอบหลังเรียนซึ่งดีกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน คะแนนรวมของแบบทดสอบก่อนเรียน 403 คะแนนและคะแนนรวมแบบทดสอบหลังเรียน 467 คะแนน งานวิจัยนี้วัดผลจากความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจการใช้ Presentation, Practice and Production ทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นจากเดิม

4. ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)

4.1 ความหมายของไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

โฮมสคูลไทยแลนด์ดอทคอม (2556) ได้ให้ความหมายของ Sight Words ว่า ภาษาไทยเรียก Sight Words ว่าคำคุ้นตา เป็นคำศัพท์ที่เด็กควรอ่านได้โดยไม่ต้องอาศัยหลักการ โฟนิคส์หรือสะกดคำ ส่วนใหญ่จะเป็นคำศัพท์ที่เด็กใช้บ่อย เห็นบ่อยและเด็กควรจำคำศัพท์พวกนี้ให้ได้หากต้องการอ่านหนังสือให้คล่อง Sight Words จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับเด็กตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงเกรด 3 Sight Words สามารถใช้ผ่าน การใช้บัตรคำ การเล่นเกม การหัดเขียน และการใช้ Little Reader การฝึกฝนและการทำซ้ำสำคัญมากในการหัดให้เด็กจำรายการคำศัพท์ เมื่อเด็กจำคำศัพท์หลักได้ทั้งหมด เด็กจะอ่านหนังสือได้คล่องขึ้นและเข้าใจเนื้อหาในหนังสือที่อ่านได้เป็นอย่างดี

คิดส์ดีป๊อปดอทคอม (2015) ได้ให้ความหมายของ Sight Words ว่า Sight Words ถือเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่เด็กจะเห็นบ่อยหรือใช้บ่อย ซึ่งจะประกอบอยู่ในประโยคต่างๆ ไป 50-70 % และต้องอาศัยการจำในการสะกดคำ เพราะไม่สามารถสะกดตามหลักโฟนิคส์ได้ ต้องเรียนโดยการจำเป็นคำๆ ชุดคำศัพท์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ ตามระดับชั้นของเด็ก การจำคำศัพท์เหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยาก จะเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างจริงจัง และประสบความสำเร็จ

อีโพลไทยดอทคอม (2560) ได้ให้ความหมายของ Sight Words ว่าเป็นการสอนให้เด็กรู้ศัพท์นั้น โดยเด็กจะรู้เป็นคำๆ และอ่านได้ทันที เมื่อเด็กมีคลังคำที่ควรรู้มาก ก็จะช่วยให้อ่านได้เก่ง โดยจะต้องสอนเด็กไปตามลำดับ 1 - 2 - 3 ไม่อย่างนั้นพอเด็กไปเจอคำใหม่ๆ ก็อ่านไม่ออก

ไอแอมแฟลชการ์ด (2556) ได้ให้ความหมายของ Flashcard ไว้ว่า แฟลชการ์ดเป็น กระดาษแข็งที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ประโยค หรือตัวอย่างรูปภาพ เป็นกลยุทธ์ที่มีประโยชน์และ ช่วยในการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แฟลชการ์ด ในการฝึกฝนและนำเสนอคำศัพท์ใหม่

อัมริน เบบี แอนด์ คิด (2559) ได้ให้ความหมายของ Flashcards ไว้ว่า แฟลชการ์ด คือบัตรคำ บัตรภาพที่มีคำศัพท์ รูปภาพ หรือตัวเลข บัตรมีทั้งในรูปแบบของบัตรจริงที่ทำจาก กระดาษ และบัตรที่ทำผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยกระตุ้นสมองซีกขวา ช่วยเพิ่มการเรียนรู้ได้ อย่างรวดเร็ว อีกทั้งช่วยพัฒนาทักษะการมองเห็น การฟัง และยังเป็นกิจกรรมที่เพิ่มความ สนุกสนานในการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) หมายถึง บัตรคำที่ทำจากกระดาษแข็ง มีรูปภาพ และคำศัพท์ เป็นการสอนคำศัพท์ที่ไม่ต้องอาศัย หลักการสะกดคำ ช่วยเพิ่มการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการมองเห็น การฟัง และยังเป็นกิจกรรม ที่เพิ่มความสนุกสนานในการเรียนรู้

4.2 ความสำคัญของไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด

Cohen (2017) ได้เสนอเหตุผลสำคัญไว้ว่าเหตุผลที่ทำให้แฟลชการ์ด เป็นวิธีที่นิยมมาไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยปีนั้นคือใช้ได้ผล นอกจากนี้แฟลชการ์ดยังเป็นวิธีการที่มี ประสิทธิภาพที่สุดสำหรับดึงดูดใจนักเรียนในการเรียนและการสร้างความรู้แบบถาวร ซึ่งในที่นี้ แฟลชการ์ดมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ ดังนี้

(1) แฟลชการ์ดเกี่ยวข้องกับช่วยจำ เพราะเมื่อมองที่ด้านหน้าของแฟลชการ์ด แล้วจะทำให้นึกถึงคำตอบ การช่วยจำ คือ การระลึกได้ ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถสร้าง ความเชื่อมโยงของเซลล์ประสาทได้

(2) แฟลชการ์ดใช้สติปัญญาจากการรู้คิด เพราะเมื่อเปิดแฟลชการ์ดด้านที่เป็น คำตอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ผู้เรียนต้องถามตัวเองว่าคำตอบนั้นถูกต้องหรือไม่ ซึ่งการกระทำที่เป็นการให้ผลย้อนกลับในลักษณะนี้เรียกว่าการรู้คิด

(3) แฟลชการ์ดเพื่อการฝึกซ้ำให้เกิดความมั่นใจ เพราะแฟลชการ์ด มีความยืดหยุ่นในการใช้มากกว่าหนังสือหรือเอกสาร จึงแบ่งตามจำนวนหรือความบ่อยที่ต้องการ ฝึกได้ การฝึกซ้ำทำให้เกิดความมั่นใจ และได้รับการยืนยันจากงานวิจัยว่าเป็นวิธีเหมาะสมใน การพัฒนาความจำ ดังนั้นการใช้แฟลชการ์ดเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดโดยเฉพาะการเรียนรู้แบบเป็น ลำดับขั้นตอน

Lewis (2017) ได้บอกถึงความสำคัญของแฟลชการ์ดไว้ว่าแฟลชการ์ดเป็นเครื่องมือที่ช่วยด้านความจำ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้อย่างรวดเร็ว บทความเรื่อง "การทบทวนแฟลชการ์ด" ของอนาสตาเซีย ซัลเทอร์ (Anastasia Salter) ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์การศึกษาจะบอกว่าการเรียนรู้ด้วยแฟลชการ์ดแบบใหม่สามารถช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กในมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยคุณสมบัติที่ดีมีทั้งสิ้น 6 ข้อ ดังนี้

(1) ราคาไม่แพง แฟลชการ์ดเป็นหนึ่งในสื่อทางการศึกษาที่มีราคาถูก ทั้งนี้ความสำคัญขึ้นอยู่กับข้อมูลที่เราต้องการ

(2) พกพาได้ แฟลชการ์ดเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่สามารถพกพาได้ไม่จำเป็นต้องพกหนังสือติดตัว

(3) มีประสิทธิภาพ การพกพาแฟลชการ์ดทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะนักเรียนสามารถใช้เวลาในการฝึกฝนได้มากขึ้น

(4) ทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น แฟลชการ์ดสามารถจำกัดข้อมูลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องได้ โดยมุ่งเน้นแค่ส่วนสำคัญที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้

(5) มีประโยชน์หลายอย่าง เพราะแฟลชการ์ดเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่สำคัญสามารถใส่คำศัพท์ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ได้เท่าที่เราต้องการ

(6) นำเสนอวิธีการศึกษาหลากหลาย เนื่องจากแฟลชการ์ดสามารถสลับลำดับได้จึงเป็นการเรียนรู้แบบระยะยาว

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าความสำคัญหรือประโยชน์ไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) คือ การที่สามารถพกพาติดตัวไปได้ตลอด และเป็นสื่อที่ราคาไม่แพง ทำขึ้นมาได้เอง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความมั่นใจในการเรียนรู้ เพราะนักเรียนจะต้องใช้ความรู้ที่ตนเองมี คิดทบทวนคำถามและคำตอบ และแฟลชการ์ดสามารถประยุกต์เข้ากับการเรียนการสอนในหลายๆ วิชา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

4.3 ขั้นตอนการใช้ไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด

ขั้นตอนการใช้ไซทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้ใช้จะต้องแฟลชด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เป็นลำดับ และถูกขั้นตอน เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอขั้นตอนไว้ ดังนี้

มายเลิร์นวิลด์ดอทคอม (2015) ได้เสนอขั้นตอนวิธีการจำและทบทวนศัพท์โดยใช้ Flashcards มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

(1) เขียนคำศัพท์ที่ต้องการลงไปทางด้านหนึ่งของ Flashcards
 (2) เขียนคำแปลลงอีกด้านหนึ่งของ Flashcards
 (3) ทำหลายๆ ใบอาจจะรวมเป็นกลุ่มคำก็ได้ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับภูมิประเทศ, วิทยาศาสตร์, แพทย์ และเอาศัพท์ที่ไม่รู้มาทำ Flashcards หลายๆ ใบรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน วิธีนี้ดีเนื่องจากบทความจะมีเรื่องราวอยู่แล้ว แล้วคำศัพท์ก็จะเรียงกันมาตามเรื่องราวทำให้เราจำได้ง่ายขึ้น

(4) ทดสอบด้วยการหยิบ Flashcard ขึ้นมา 1 ใบ แล้วนึกถึงความหมายของคำศัพท์นั้น พลิกเพื่อดูคำตอบ ถ้าตอบถูกแยก Flashcard ใบนั้นไปไว้ในกองที่ตอบถูก ถ้าตอบผิดเอา Flashcard แยกไปอยู่ในกองที่ตอบผิด

(5) ทำแบบนี้กับทุกๆ ใบเมื่อทำเสร็จเราจะมี cards ในกองที่ถูกและกองที่ผิดให้ทบทวนกองที่ผิดอีกครั้งหนึ่งจนสามารถตอบได้หมด

(6) ทบทวนรอบสุดท้ายเอา Flashcards ทุกใบมารวมกัน แล้วทดสอบอีกครั้งหนึ่งก็สามารถจำได้หมดแน่นอน

ไอแอมแฟลชการ์ด (2561) กล่าวว่า แฟลชการ์ด มีความหมายตามตัวหมายถึงการสลับอย่างรวดเร็ว ดังนั้นแฟลชการ์ด คือ การสลับบัตรคำอย่างรวดเร็ว ลักษณะพิเศษนี้ที่ทำให้เด็กสามารถจดจำได้อย่างรวดเร็ว โดยได้เสนอขั้นตอนวิธีแฟลชการ์ด ดังนี้

(1) ถือบัตรคำศัพท์ไว้ในมือ 10-30 ใบ ใช้มือประคองโดยหัวนิ้วโป้งดันหลังภาพไว้ หยิบภาพจากข้างหลังมาด้านหน้า

(2) หยิบภาพจากข้างหลังมาด้านหน้า พร้อมกล่าวชื่อรูปนั้นๆ แฟลชด้วยความเร็วที่สุดที่ทำได้

(3) แฟลชด้วยความเร็วที่สุดที่ทำได้ (1 วิต่อใบ) *อาจใช้นิ้วมือยางหรือใช้ซี่ผึ้งนับกระดาดช่วยในการจับการ์ดให้ติดดี

นอกจากนั้นข้อควรปฏิบัติในขณะที่แฟลชการ์ด มี 8 ข้อ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องเลือกที่ๆ เงียบๆ ไม่มีเสียงรบกวน
- (2) บัตรคำใหญ่ เช่น ขนาดครึ่ง A4 จะเหมาะกับการแฟลชมากกว่าบัตรเล็กๆ
- (3) ให้สอนโดยให้นักเรียนนั่งหันหน้าหาเรา
- (4) ให้แฟลชเร็ว ไม่เกิน 1 วินาที ต่อใบ
- (5) ในการแฟลชอ่านเสียงดัง และชัดเจน ไม่ต้องอธิบายหรือแปลเพิ่ม

(6) แฟลชเซตหนึ่งจบ ควรทิ้งระยะก่อนแล้วค่อยแฟลชเซตต่อไป และไม่ควรเกิน 5 เซตต่อวัน

(7) อย่าให้นักเรียนรู้สึกว่าได้บังคับทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ จะทำสมองซีกขวาจะถูกปิดกั้น เนื่องจากภาวะเครียด

(8) แฟลชโดยให้บัตรใบแรกอยู่ด้านหลัง แล้วหยิบมาวางข้างหน้านักเรียน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีขั้นตอนการใช้ตามลำดับ ดังนี้ (1) ถีบบัตรคำศัพท์ไว้ในมือ 10-30 ใบโดยเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนมีความคุ้นเคยหรือมีเข้าใจง่ายมาไว้ในอันดับต้นและคำศัพท์ที่ยากนำไปเป็นลำดับสุดท้าย (2) ให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ และอ่านออกเสียง (3) ทำแบบนี้กับคำศัพท์ทุกๆ ใบเมื่อทำเสร็จแล้วให้แยกบัตรคำเป็น 2 กอง มีกองที่ถูก และกองที่ผิด (4) จากนั้นให้ทบทวนกองที่ผิดอีกครั้งหนึ่งจนสามารถตอบได้หมด (5) ทบทวนรอบสุดท้ายเอา Flashcards ทุกใบมารวมกัน แล้วทดสอบอีกครั้ง

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด

Rachel Blackwell & Sarah Laman (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Strategies to Teach Sight Words in an Elementary Classroom เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านในระดับปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเรียนรู้วิธีการอ่าน 4 ขั้นตอน คือ (1) การอ่านทั่วไปก่อนอ่านตัวอักษร (2) การอ่านตัวอักษร (3) การอ่านตัวอักษรและพยัญชนะ (4) การอ่านคำ เมื่อผู้อ่านได้ผ่านขั้นตอนเหล่านี้จะสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วกระบวนการเหล่านี้นักเรียนจะสามารถที่จะบรรลุความรู้โดยการผ่านการรับรู้ทางสายตา

ธนิตา วัชรพิชิตชัย (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็นจำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ ก่อนและหลังการ

ทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันและนักเรียนที่สอนด้วยเกม และบัตร คำศัพท์ มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

Elsa Yusrika Sitompul (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์ โดยการศึกษาครั้งนี้ต้องการตรวจสอบผลของการใช้แฟลชการ์ดหรือรายการคำศัพท์ 50 คำ รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งก่อนการทดลอง ทั้ง 2 กลุ่มจะต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์ใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยแฟลชการ์ด ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยรายการคำศัพท์ ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยแฟลชการ์ดและรายการคำศัพท์ นักเรียนกลุ่มทดลองบอกว่าสามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สรุปได้ว่าควรใช้แฟลชการ์ดในการสอนคำศัพท์ให้เด็ก

5. การสอนที่ใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี สรุปได้ว่าวิธีพีพีพีไม่ใช่วิธีการสอนอ่านโดยตรง แต่เป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดแนวทางการสอนอ่าน เมื่อฝึกฝนอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนจะทำให้ให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้ด้วยตนเอง วิธีพีพีพีประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) และขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ดสรุปได้ว่าไชทเวดส์ แฟลชการ์ด เป็นบัตรคำศัพท์ที่มีขนาดใหญ่แสดงให้เห็นถึงความหมายของคำ โดยมีรูปภาพแสดงถึงคำศัพท์นั้นๆ พร้อมทั้งสัญลักษณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ หรือฝึกฝนเกี่ยวกับคำศัพท์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น รวมถึงพัฒนาทักษะการมองเห็นและทักษะการฟังไปพร้อมกันเหมาะกับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีพีพีพีร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด แล้วนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถอ่านคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มีลำดับขั้นตอนการสอน โดยการสอนด้วยวิธีพีพีพีร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด เป็นการสอนโดยใช้ขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) และขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) และใช้ Sight Words Flashcards ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ได้รวดเร็ว ซึ่งการสอนในแต่ละขั้นมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ครูเริ่มต้นบทเรียนโดยการนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพ โดยครูจะกระตุ้นความสนใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นในภาพ พร้อมทั้งจดสิ่งที่นักเรียนตอบคำถาม แล้วสรุปร่วมกัน

5.2 ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน โดยบัตรคำจะมีทั้งหมด 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 บัตรคำจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ได้คำศัพท์จะมีลูกศรสีแดงที่หัวลูกศรจะอยู่ในตำแหน่งตัวอักษรตัวสุดท้ายของคำระดับที่ 2 บัตรคำจะมีภาพแสดงคำศัพท์ และมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ระดับที่ 3 บัตรคำจะมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากบัตรคำศัพท์ระดับที่ 1-ระดับที่ 3 โดยการอ่านตามครู จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

5.3 ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติ ในรูปแบบของการทำใบงาน หรือแบบฝึกหัด โดยสิ่งที่ได้เรียนมานำมาใช้ด้วยตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเพลินพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 – 70) ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเพลินพัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน มีขั้นตอนการคัดเลือก ดังนี้

1. สัมภาษณ์ครูที่เป็นหัวหน้าโครงการเรียนร่วมระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อขอข้อมูลและรายชื่อเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50-70) และมีเอกสารการทดสอบระดับสติปัญญาซึ่งทดสอบโดยนักจิตวิทยาคลินิก

2. สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

3. พิจารณาผลงานนักเรียนที่ได้รับรายชื่อจากขั้นตอนที่ 2 โดยพิจารณาจากสมุด ใบงาน แบบฝึกหัดและแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน เพื่อศึกษาปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

เลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยที่มีปัญหาด้านการอ่านที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอยู่ในระดับชั้นใกล้เคียงกัน คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน

4. ขอความอนุเคราะห์จากผู้ปกครอง เพื่อให้ความร่วมมือในการทำวิจัย โดยอนุญาตให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย เข้าร่วมในการดำเนินการวิจัยได้ตลอดระยะเวลาที่กำหนด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำจากการสอนโดยใช้วิธีฟิฟี่ร่วมกับไฮเทคเวดส์ แฟลชการ์ด
2. สื่อบัตรคำ Sight Words Flashcards
3. แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราจากการสอนโดยใช้วิธีฟิฟี่ร่วมกับไฮเทคเวดส์ แฟลชการ์ด จัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากรายงานผลการทดสอบทางจิตวิทยาที่ประเมินโดยนักจิตวิทยาคลินิก แบบทดสอบที่ใช้ คือ Achievement Test:- Wide Range Achievement Test – THAI (WRAT-THAI) เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และกำหนดขอบข่ายเนื้อหาของคำที่จะใช้ในการสอน แล้วนำคำศัพท์มากำหนดการสอนในแต่ละชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 2 กำหนดขอบข่ายเนื้อหา

สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนคำ	จำนวนชั่วโมง
การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำ ประกอบด้วยคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา	คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรา มี 4 มาตรา ได้แก่ (1) มาตราแม่กน จำนวน (2) มาตราแม่กก จำนวน (3) มาตราแม่กบ จำนวน (4) มาตราแม่กด จำนวน รวม	 10 10 10 10 40	20

1.3 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีฟิฟี่ร่วมกับไซทเวดส์
แฟลชการ์ด และออกแบบแผนการสอนโดยใช้วิธีฟิฟี่ร่วมกับไซทเวดส์ แฟลชการ์ด
ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ส่วนนำ

1.3.2 สาระสำคัญ

1.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ จากการใช้วิธีฟิฟี่ร่วมกับไซทเวดส์
แฟลชการ์ด ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ครูเริ่มต้นบทเรียนโดย
การนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพ โดยครูจะกระตุ้น
ความสนใจและตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นในภาพ พร้อมทั้งจดสิ่งที่นักเรียนตอบคำถาม
แล้วสรุปร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน
โดยบัตรคำจะมีทั้งหมด 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 บัตรคำจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน
และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ได้คำศัพท์จะมีลูกศรสีแดงที่หัวลูกศรจะอยู่ในตำแหน่ง
ตัวอักษรตัวสุดท้ายของคำ ระดับที่ 2 บัตรคำจะมีภาพแสดงคำศัพท์ และมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วย
ตัวอักษรสีดำ ระดับที่ 3 บัตรคำจะมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจาก
บัตรคำศัพท์ระดับที่ 1 – ระดับที่ 3 โดยการอ่านตามครู จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่ม

โดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติ ในรูปแบบของการทำใบงาน หรือแบบฝึกหัด โดยสิ่งที่ได้เรียนมานำมาใช้ด้วยตนเอง

1.3.5 สื่อการเรียนรู้

1.3.6 การวัดประเมินผล

1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 20 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 3 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตราตัวสะกด	คำศัพท์
แผนที่ 1	แม่ก	ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี
แผนที่ 2	ทบทวนคำ	ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี
แผนที่ 3	แม่ก	วัคซีน ประมุข ความสุข อัคคี เนคไท
แผนที่ 4	ทบทวนคำ	วัคซีน ประมุข ความสุข อัคคี เนคไท
แผนที่ 5	ทบทวนคำ	ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี วัคซีน ประมุข ความสุข อัคคี เนคไท
แผนที่ 6	แม่ก	ตำรวจ พิษชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์
แผนที่ 7	ทบทวนคำ	ตำรวจ พิษชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์
แผนที่ 8	แม่ก	กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
แผนที่ 9	ทบทวนคำ	กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
แผนที่ 10	ทบทวนคำ	ตำรวจ พิษชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
แผนที่ 11	แม่ก	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุน
แผนที่ 12	ทบทวนคำ	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุน
แผนที่ 13	แม่ก	อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล
แผนที่ 14	ทบทวนคำ	อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล

ตาราง 3 (ต่อ)

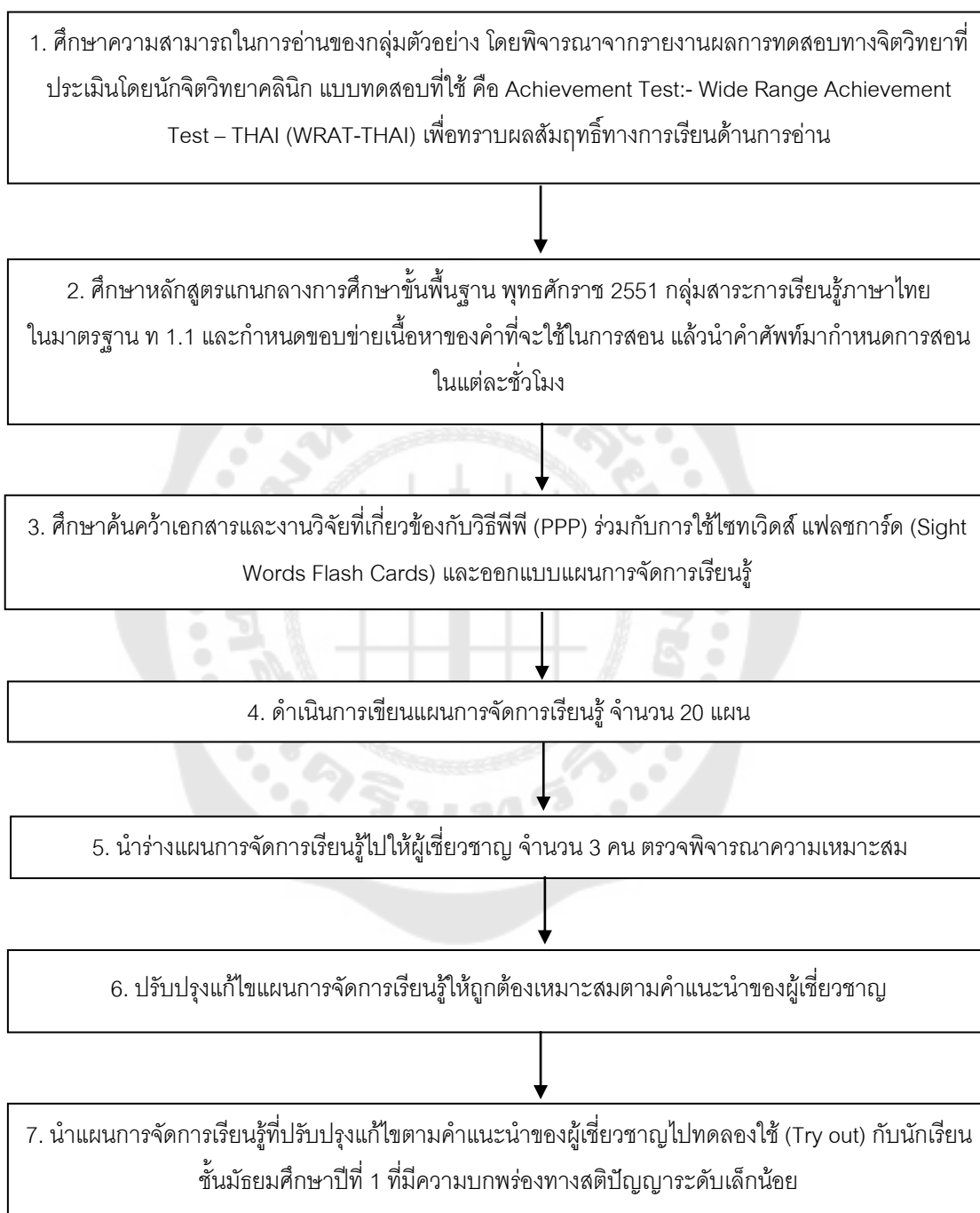
แผนการจัดการเรียนรู้	มาตราตัวสะกด	คำศัพท์
แผนที่ 15	ทบทวนคำ	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุณ อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล
แผนที่ 16	แม่กบ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า
แผนที่ 17	ทบทวนคำ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า
แผนที่ 18	แม่กบ	ทรัพย์สิน เครพ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ
แผนที่ 19	ทบทวนคำ	ทรัพย์สิน เครพ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ
แผนที่ 20	ทบทวนคำ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า ทรัพย์สิน เครพ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ

1.5 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การวัดผลและประเมินผล และการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ด้านเนื้อหา และการใช้ภาษา

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย (IQ 50 - 70) โรงเรียนเพลินพัฒนา จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2562 ก่อนนำไปใช้ในการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีพีพีพี ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด มีขั้นตอนตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcard)

2. บัตรคำศัพท์ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)

การจัดทำบัตรคำศัพท์ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับไชทเวดส์และแฟลชการ์ด รูปแบบ วิธีการหรือเทคนิค การสร้างบัตรคำ แล้วนำมาออกแบบให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

2.2 ศึกษาและคัดเลือกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่อยู่ในบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพิจารณาจากรายงานผลการทดสอบทางจิตวิทยาที่ประเมินโดย นักจิตวิทยาคลินิก เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำที่นำมาใช้ในการสอนเป็นคำที่แสดงได้ด้วยรูปภาพ เป็นคำ 2 พยางค์ มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คำ แบ่งออกดังนี้

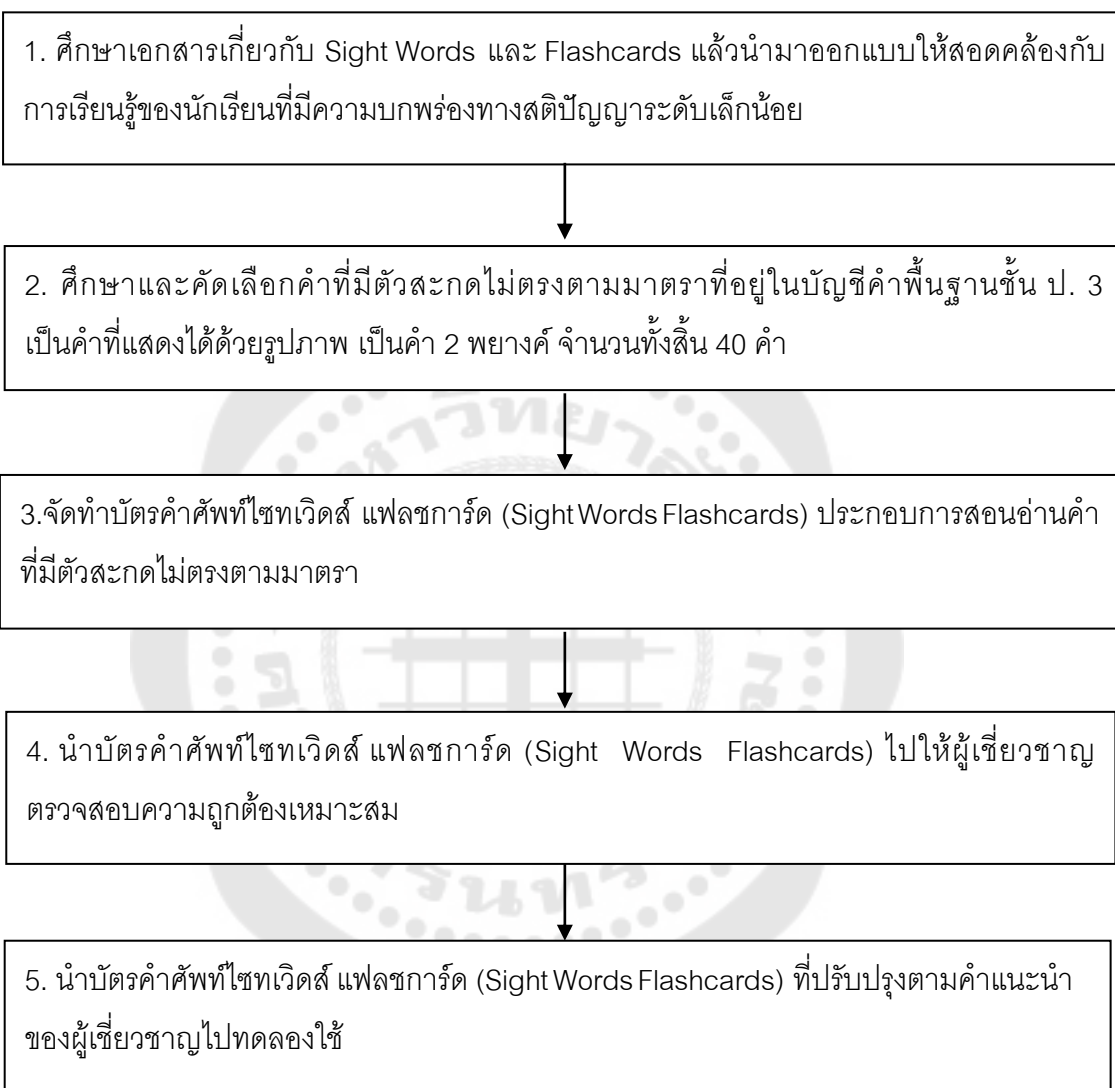
- (1) คำมาตราตัวสะกด แม่ก ก จำนวน 10 คำ
- (2) คำมาตราตัวสะกด แม่ก ด จำนวน 10 คำ
- (3) คำมาตราตัวสะกด แม่ก น จำนวน 10 คำ
- (4) คำมาตราตัวสะกด แม่ก บ จำนวน 10 คำ

2.3 ดำเนินการจัดทำบัตรคำศัพท์ไชทเวดส์ แฟลชการ์ดประกอบการสอนอ่านคำศัพท์

2.4 นำบัตรคำศัพท์ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด ที่จัดทำขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เคลือบบัตรคำให้มีความแข็งแรงเพื่อเหมาะสมกับการใช้งานกับนักเรียน

2.5 นำบัตรคำศัพท์ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (IQ 50 - 70) โรงเรียนเพลินพัฒนา จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2562 ก่อนนำไปใช้ในการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปการจัดทำบัตรคำศัพท์ไฮเทคเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ประกอบการสอนมีขั้นตอนตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการจัดทำบัตรคำศัพท์ไฮเทคเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)

3. แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบและคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วสร้างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบอัตนัย

3.2 นำร่างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน ตรวจสอบแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ล้วน สายยศ: และอังคณา สายยศ. 2543: 48) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาถึงความเห็น ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

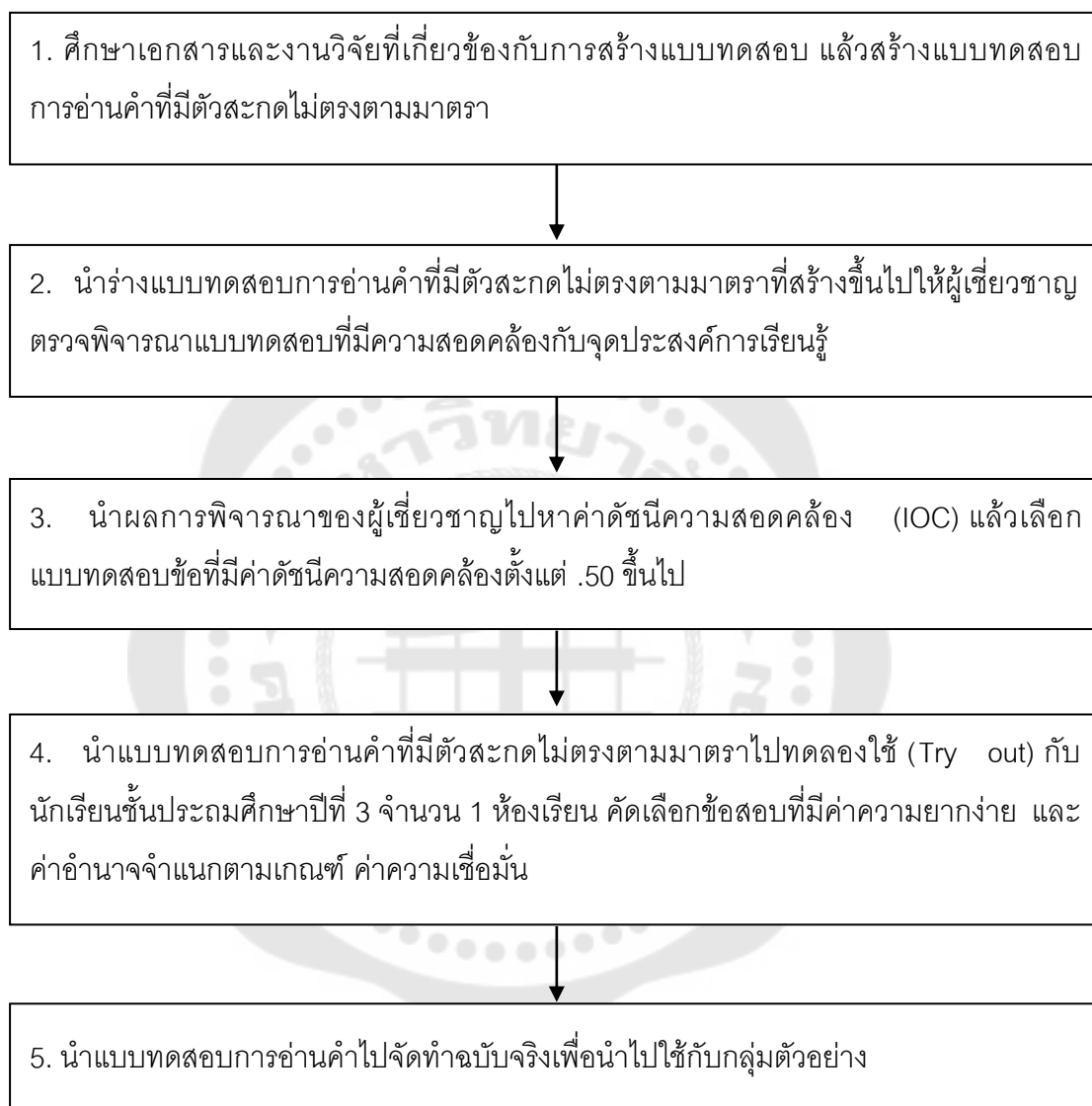
3.3 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) แล้วเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ: และอังคณา สายยศ. 2543: 248-249) เป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

3.4 นำแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเพลินพัฒนา จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2562 แล้วนำข้อมูลจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไปแล้วนำข้อมูลจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.40 – 0.66 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.46 จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตร $KR - 20$ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

3.5 กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลคะแนนของการทำแบบทดสอบการอ่าน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ซอฟต์แวร์สแกนการ์ด โดยการนำคะแนนที่นักเรียนทำได้ถูกต้องคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. 2547: 200-202) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

คะแนน 36 – 40 คะแนน	หมายถึง	มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน อยู่ในระดับดีมาก (คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป)
คะแนน 27 – 35 คะแนน	หมายถึง	มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน อยู่ในระดับดี (คิดเป็นร้อยละ 70 – 79)
คะแนน 18 – 26 คะแนน	หมายถึง	มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง (คิดเป็นร้อยละ 60 – 69)
คะแนน 9 – 17 คะแนน	หมายถึง	มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน อยู่ในระดับพอใช้ (คิดเป็นร้อยละ 50 – 59)
คะแนน 0 – 8 คะแนน	หมายถึง	มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน อยู่ในระดับปรับปรุง (คิดเป็นร้อยละ 0 – 49)

สรุปการสร้างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีขั้นตอนตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536: 216) มีรูปแบบการทดลองดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนการทดลอง	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลังการทดลอง
E	T ₁	X	T ₂

E	แทน	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
T ₁	แทน	การทดสอบ เรื่อง การอ่านคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ก่อนการทดลอง
X	แทน	การสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราจากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ซอฟต์แวร์ แฟลชการ์ด
T ₂	แทน	การทดสอบ เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหลังการทดลอง

ขั้นตอนการทดลอง

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการขอหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อทดสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนเพลินพัฒนา ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย

3. นำแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการสอน (Pretest)

4. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีพี่พี่ีร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แพลชการ์ดที่จัดทำขึ้นจำนวน 20 แผ่น เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ วันละ 60 นาที ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2562 ถึงวันอังคารที่ 16 เมษายน พ.ศ.2562 ตามกำหนดการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 4 กำหนดการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่	วัน	มาตราตัวสะกด	คำศัพท์
1	จันทร์	แม่กก	ก้อนเมฆ เขื่อโรค ตัวเลข สุนัข ไชคดี
	อังคาร	ทบทวนคำ	ก้อนเมฆ เขื่อโรค ตัวเลข สุนัข ไชคดี
	พุธ	แม่กก	วัดขึ้น ประมุข ความสุข อัคคี เนคไท
	พฤหัสบดี	ทบทวนคำ	วัดขึ้น ประมุข ความสุข อัคคี เนคไท
	ศุกร์	ทบทวนคำ	ก้อนเมฆ เขื่อโรค ตัวเลข สุนัข ไชคดี
2	จันทร์	แม่กด	ตำรวจ พืชชำ แชนดิวิช ธงชาติ รถยนต์
	อังคาร	ทบทวนคำ	ตำรวจ พืชชำ แชนดิวิช ธงชาติ รถยนต์
	พุธ	แม่กด	กระดาศ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
	พฤหัสบดี	ทบทวนคำ	กระดาศ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
	ศุกร์	ทบทวนคำ	ตำรวจ พืชชำ แชนดิวิช ธงชาติ รถยนต์
3	จันทร์	แม่กน	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุณ
	อังคาร	ทบทวนคำ	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุณ
	พุธ	แม่กน	อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล
	พฤหัสบดี	ทบทวนคำ	อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล
	ศุกร์	ทบทวนคำ	กุญแจ ของขวัญ การคูณ คุณครู ขอบคุณ
			อาคาร อาหาร ทหาร ฟุตบอล น้ำตาล

ตาราง 4 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วัน	มาตราตัวสะกด	คำศัพท์
4	จันทร์	แม่กบ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า
	อังคาร	ทบทวนคำ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า
	พุธ	แม่กบ	ทรัพย์สิน เคราฟ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ
	พฤหัสบดี	ทบทวนคำ	ทรัพย์สิน เคราฟ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ
	ศุกร์	ทบทวนคำ	รูปภาพ อาชีพ ทักษะ ยีราฟ ทอผ้า ทรัพย์สิน เคราฟ คำศัพท์ กองทัพ ชูชีพ

5. เมื่อสิ้นสุดการสอน นำแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานฉบับเดียวกับก่อนสอนไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย (IQ 50- 70) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังสอน (Posttest) วันอังคารที่ 16 เมษายน พ.ศ.2562

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IQR)

2. เปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยจากการสอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับ ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ก่อนเรียนและหลังเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน เป็นการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248-249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีสอดคล้องที่มีอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาความยากง่ายของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 196) ดังนี้

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ดัชนีค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

1.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 50) ดังนี้

$$r = \frac{H-L}{N/2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้สูตร KR – 20 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2549: 76) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีพีพีพี
(PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ใช้สถิติดังนี้

2.1 การหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จัญญ. 2545: 174)
ดังนี้

$$\text{Mdn} = \frac{x_N + 1}{2}$$

เมื่อ	Mdn	แทน	มัธยฐาน หรือ ค่ากลาง
	X	แทน	จำนวนคะแนน หรือ ข้อมูลที่เป็นเลขคู่
	$\frac{x_N}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$
	$\frac{x_N + 1}{2}$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N+1}{2}$

2.2 การหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range = IQR) คำนวณ
จากสูตร (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543: 152) ดังนี้

$$\text{IQR} = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IQR	แทน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
	Q_1	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 1/4 หรือ 25% หาได้จาก $Q_1 = \frac{N}{4}$
	Q_3	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 3/4 หรือ 75% หาได้จาก $Q_3 = \left[\frac{N}{4}\right] \times 3$
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการ
สอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ก่อนและหลัง
การทดลอง โดยใช้ The Wilcoxon Matched – Paris Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์,
2533: 93) โดยใช้สูตรดังนี้

$$D = Y - X$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้งคู่
	X	แทน	คะแนนของการประเมินก่อนการทดลอง
	Y	แทน	คะแนนของการประเมินหลังการทดลอง

จัดอันดับค่าความแตกต่างจากค่าน้อยไปหาค่ามากกำกับอันดับที่ดีด้วยเครื่องหมายบวก หรือเครื่องหมายลบ ตามลำดับของผลรวมที่น้อยกว่า (โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย) เรียกค่านี้อันที่ T (ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า)

$$Z = \frac{T - E(T)}{S_T}$$

$$\text{เมื่อ } E(T) = \frac{N(N+1)}{4}$$

$$S_T = \frac{N(N+1)(2N+1)}{4}$$

เมื่อ E(T) แทน ค่าเฉลี่ยของผลรวมอันดับที่น้อยกว่า

N แทน จำนวนนักเรียน

S_T แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Z แทน คะแนนมาตรฐาน

T แทน ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวิดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี ร่วมกับไฮทเวิดส์ แฟลชการ์ด

2. การเปรียบเทียบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวิดส์ แฟลชการ์ด

**การศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP)
ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพี
พีพี ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด แสดงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

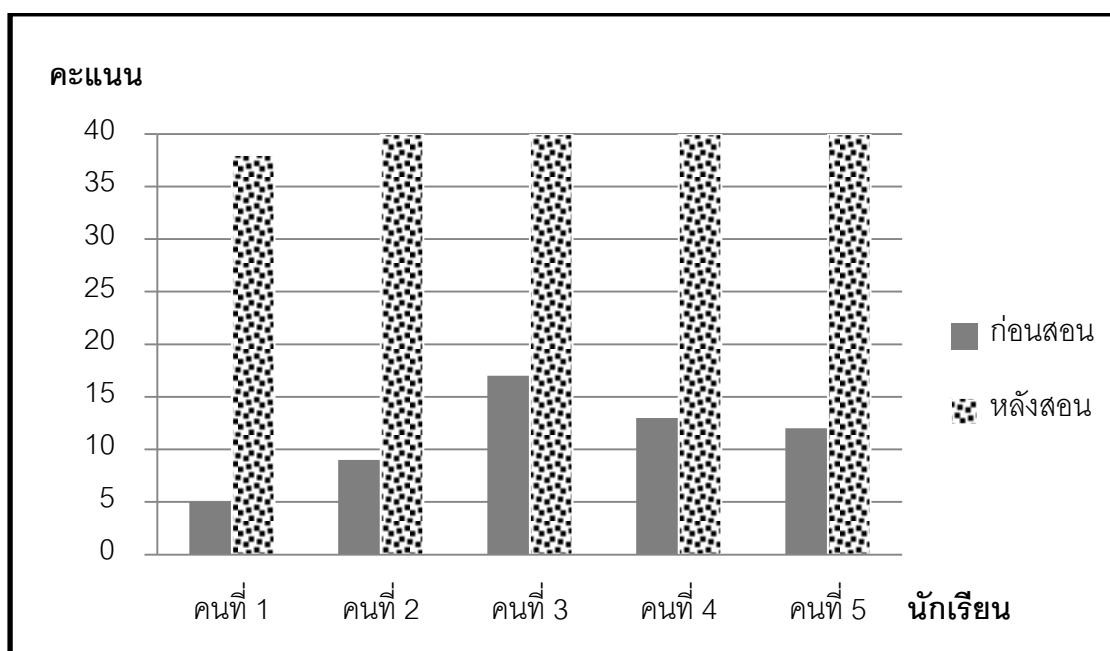
ตาราง 5 จำนวนคะแนน ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ความสามารถอ่านคำ
ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	ระดับ
1	5	ปรับปรุง	38	ดีมาก
2	9	ปรับปรุง	40	ดีมาก
3	17	พอใช้	40	ดีมาก
4	13	พอใช้	40	ดีมาก
5	12	พอใช้	40	ดีมาก
Mdn	12	พอใช้	40	ดีมาก
IQR	8		2	

จากตาราง 5 แสดงว่า ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี
ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด ก่อนการสอนมีคะแนนระหว่าง 5 ถึง 17 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ
12 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 8 มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
อยู่ในระดับพอใช้ และหลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด นักเรียนมีคะแนน
ระหว่าง 38 ถึง 40 คะแนน คะแนนค่ามัธยฐานเท่ากับ 40 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 2
มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมุติฐานข้อที่ 1 คือ ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) อยู่ในระดับดี

จากตาราง 5 สามารถนำเสนอคะแนนในรูปของแผนภูมิได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงคะแนนสอบก่อนและหลังการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อยหลังการสอน โดยใช้วิธีพีพีพี ร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด

จากภาพประกอบ 5 แสดงว่า นักเรียนคนที่ 1 มีคะแนนสอบก่อน 5 คะแนน และคะแนนสอบหลัง 38 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวน 33 คะแนน นักเรียนคนที่ 2 มีคะแนนสอบก่อน 9 คะแนน และคะแนนสอบหลัง 40 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวน 31 คะแนน นักเรียนคนที่ 3 มีคะแนนสอบก่อน 17 คะแนน และคะแนนสอบหลัง 40 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวน 23 คะแนน นักเรียนคนที่ 4 มีคะแนนสอบก่อน 13 คะแนน และคะแนนสอบหลัง 40 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวน 27 คะแนน นักเรียนคนที่ 5 มีคะแนนสอบก่อน 12 คะแนน และคะแนนสอบหลัง 40 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวน 28 คะแนน

**การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอน
โดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards)**

ผลการเปรียบเทียบข้อมูลการศึกษาคำที่มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลัง
การสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด แสดงรายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบข้อมูลการศึกษาคำที่มีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลัง
การสอนโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash
Cards)

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตาม เครื่องหมาย		T
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-	
1	5	38	33	5	+5	-	*0
2	9	40	31	4	+4	-	
3	17	40	23	1	+1	-	
4	13	40	27	2	+2	-	
5	12	40	28	3	+3	-	
รวม					+15	0	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพี
ร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่าความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพี ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แพลชการ์ดสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) มีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย (Mild Intellectual Disability) ที่มีระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) อยู่ระหว่าง 50 – 70 และไม่มีภาวะพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนเพลินพัฒนา จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำจากการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด จำนวน 20 แผน และแบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 1 ชุด จำนวน 40 ข้อ

ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ทำการทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราก่อนการทดลอง (Pretest) ในวันพุธที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2562 กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 แล้วจึงดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำจากการสอนโดยวิธีพีพีพีร่วมกับไชทเวดส์ แฟลชการ์ด จำนวน 20 แผน ระหว่างวันพุธที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันอังคารที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2562 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Rang: IQR) และสถิติทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด อยู่ในระดับดีมาก (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน; $t = 5$)
2. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด สูงขึ้น ($T = 0$, $P < .05$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยวิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flashcards) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ

ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด อยู่ในระดับดี

จากผลการวิจัยดังกล่าวเนื่องจากการสอนโดยวิธีพีพีพีนั้นเป็นรูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน ซึ่งการแบ่งขั้นตอนที่ชัดเจนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา รวมถึงการนำความรู้ที่เรียนมาฝึกฝนจนเป็นทักษะ สะท้อนแนวความคิดที่ว่า การฝึกฝนบ่อยๆ ทำให้จดจำได้ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ใช้หลัก 3 R's ซึ่งประกอบด้วย การสอนซ้ำ (Repetition) คือ การสอนและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีหลายๆ วิธีในการสอนเนื้อหาเดิม การสอนแบบไม่เครียด (Relaxation) คือ การสอนที่ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมวิชาการเป็นการเล่น ร้องเพลง เล่นิทาน หรือให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง และการสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน (Routine) คือ การสอนให้เป็นประจำทุกวันเป็นกิจกรรมการสอนจะต้องทำสม่ำเสมอเป็นประจำ (พัชรวิทย์ แก่นจันทร์, 2539) ที่กล่าวว่า การสอนโดยวิธีพีพีพีนั้นเหมาะสำหรับการเรียนรู้ทักษะในทุกด้านและเป็นวิธีการที่ทำให้ครูสามารถควบคุมเนื้อหาและความเร็วในการเรียนได้

นอกจากนี้การใช้ ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards) ยังเป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้ในการสอนอ่าน ไชทเวดส์ แฟลชการ์ดเป็นบัตรคำศัพท์ที่มีขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นถึงความหมายของคำ โดยมีรูปภาพแสดงถึงคำศัพท์ พร้อมทั้งสัญลักษณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ หรือฝึกฝนเกี่ยวกับคำศัพท์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น จากการวิจัยของเอลซา (Elsa, 2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์โดย การศึกษานี้ต้องการตรวจสอบผลของการใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์ 50 คำ ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยแฟลชการ์ดและรายการคำศัพท์ สามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สรุปได้ว่า ควรใช้แฟลชการ์ดในการสอนคำศัพท์ให้เด็ก รวมถึงพัฒนาทักษะการมองเห็นและทักษะการฟังไปพร้อมกันเหมาะกับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

นอกจากนี้การสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้ไชทเวดส์ แฟลชการ์ด มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ครูจะเริ่มต้นบทเรียนโดยการนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพของคำศัพท์เหล่านั้น โดยครูจะกระตุ้นความสนใจและตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบว่าสิ่งที่เห็นในภาพคืออะไร พร้อมทั้งจดสิ่งที่

นักเรียนตอบคำถาม แล้วมาสรุปร่วมกันว่าสิ่งที่เห็นในรูปภาพคืออะไร ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน โดยบัตรคำศัพท์จะมีทั้งหมด 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 บัตรคำศัพท์นั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ได้คำศัพท์จะมีลูกศรสีแดงที่หัวลูกศรจะแสดงไปยังตัวอักษรสุดท้ายของคำนั้นๆ ระดับที่ 2 บัตรคำศัพท์นั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ระดับที่ 3 บัตรคำนั้นจะมีคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝนพิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากบัตรคำศัพท์ระดับที่ 1 – 3 ตามที่กล่าวมาข้างต้นโดยการอ่านตามครู จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติ ในรูปแบบของการทำใบงาน หรือแบบฝึกหัดโดยสิ่งที่ได้เรียนมานำมาใช้ด้วยตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีสอดคล้องกับอังกเรนี เอ็ม.เอส ลากาลโล (Lagalo, 2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้ Presentation Practice and Production (PPP) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้น 10 โรงเรียน MAN Batudaa ในปีการศึกษา 2550 – 2551 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นดูได้จากผลการทดสอบหลังเรียนซึ่งดีกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน คะแนนรวมของแบบทดสอบก่อนเรียน 403 คะแนน และคะแนนรวมแบบทดสอบหลังเรียน 467 คะแนน งานวิจัยนี้วัดผลจากความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจการใช้ Presentation Practice and Production ทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นจากเดิม

ดังนั้นการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดียตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 20 ครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยมีความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับที่ดีมาก

2. การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ของการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย หลังการสอนโดยวิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย สูงขึ้น

ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากวิธีพีพีพีไม่ใช่วิธีการสอนอ่านคำโดยตรง แต่เป็นกรอบแนวคิดในการใช้ขั้นตอนเข้ามาประยุกต์กับการอ่านคำ โดยทั้ง 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production stage) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งการนำ ไชทเวดส์ แฟลชการ์ดซึ่งเป็นสื่อที่ใช้รูปภาพและคำมารวมไว้ในการเรียนการสอน ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพและคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและจดจำคำนำมาอ่านได้ถูกต้อง กระบวนการดังกล่าวข้างต้นนอกจากสร้างความสนุกยังคงความเข้าใจและการเห็นคำซ้ำๆ และแบ่งขั้นตอนอย่างชัดเจนด้วยวิธีการพีพีพี ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สอดคล้องกับ(พัชรวิทย์ แก่นจันทร์. 2539) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ใช้หลัก 3 R's ซึ่งประกอบด้วย การสอนซ้ำ (Repetition) คือ การสอนและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีหลายๆ วิธีในการสอนเนื้อหาเดิม การสอนแบบไม่เครียด (Relaxation) คือ การสอนที่ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมวิชาการเป็นการเล่น ร้องเพลง เล่นิทาน หรือให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง และการสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน (Routine) คือ การสอนให้เป็นประจำทุกวันเป็นกิจกรรมการสอนที่ต้องทำสม่ำเสมอเป็นประจำ ซึ่งกระบวนการวิจัยในขั้นที่ 2 ของการสอนที่แบ่งบัตรคำศัพท์ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 บัตรคำศัพท์จะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ที่นักเรียนจะฝึกฝน และมีคำศัพท์พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ใต้คำศัพท์จะมีลูกศรสีแดงที่หัวลูกศรจะอยู่ในตำแหน่งตัวอักษรตัวสุดท้ายของคำ ระดับที่ 2 บัตรคำศัพท์จะมีภาพแสดงคำศัพท์ และมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ระดับที่ 3 บัตรคำศัพท์จะมีคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ หลังจากนั้นจะมีการย้ำ ซ้ำ ทวนโดยครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากบัตรคำศัพท์ ระดับที่ 1 – ระดับที่ 3 โดยการอ่านตามครู จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Elsa Yusrika Sitompul. (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนคำศัพท์โดยใช้แฟลชการ์ดกับรายการคำศัพท์ โดยการศึกษาครั้งนี้ต้องการตรวจสอบผลของการใช้แฟลชการ์ดหรือรายการคำศัพท์ 50 คำ รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งก่อนการทดลอง ทั้ง 2 กลุ่มจะต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์ใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยแฟลชการ์ด ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยรายการคำศัพท์ ผลการศึกษพบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอน

โดยแฟลชการ์ดและรายการคำศัพท์ นักเรียนกลุ่มทดลองบอกว่าสามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

ผลการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย แต่ละคนมีรายละเอียดได้ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 เพศชาย ตั้งใจเรียน มีความมั่นใจในการตอบคำถามแต่บางครั้งยังตอบคำถามไม่ตรงประเด็น ให้ความร่วมมือพอควร มีความรู้เกี่ยวกับการอ่านคำศัพท์พื้นฐานน้อยมาก โดยอ้างอิงจากผลการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนทำคะแนนได้เพียง 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย แฟลชการ์ด นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจในการตอบคำถามมากขึ้น ตอบได้ตรงประเด็นมากขึ้น และสามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

นักเรียนคนที่ 2 เพศชาย ขี้อาย พูดน้อย ไม่ค่อยมั่นใจเวลาตอบคำถาม ให้ความร่วมมือในการเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ค่อนข้างน้อย แต่มีความตั้งใจในการฟังครูสอนหรืออธิบาย เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้หลายคำ ทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย แฟลชการ์ด นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทั้งหมดได้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการตอบคำถามมากขึ้น แสดงความกระตือรือร้นในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด สามารถทำคะแนนหลังสอบได้ 40 คะแนนเต็ม

นักเรียนคนที่ 3 เพศหญิง เรียบร้อย ค่อนข้างขี้อาย ไม่ค่อยมั่นใจในการอ่านคำ หรือการตอบคำถาม มักพูดเสียงเบาอยู่ในลำคอ มีความตั้งใจในการเรียน และอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่ครูสอนได้ถูกต้อง ทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย แฟลชการ์ด นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านคำและตอบคำถาม ออกเสียงในการสื่อสารได้ดังและชัดเจน มีคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์มาแลกเปลี่ยนในคาบเรียนเสมอ สามารถทำคะแนนหลังสอบได้ 40 คะแนนเต็ม

นักเรียนคนที่ 4 เพศชาย มีความกระตือรือร้นในการเรียนสูงมาก มักมีคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์อยู่เสมอ ตอบคำถามหรืออ่านออกเสียงคำได้เสียงดังฟังชัด มักยกมือตอบหรือทำกิจกรรมเป็นอันดับแรกของห้อง เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่อ่านได้ค่อนข้างดี ทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีพร้อมกับการใช้โซเชียลมีเดีย แฟลชการ์ด นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น จนครูต้องกระตุ้นเตือนให้รอคอยจังหวะหรือฟังคำสั่ง

จากครูก่อน มักจะอ่านออกเสียงคำศัพท์เร็วกว่าเพื่อนในชั้นเรียน อาสาเป็นผู้นำในการสาธิตหรือทำกิจกรรมที่ครูสั่ง แสดงความภูมิใจอย่างเต็มที่เมื่อสามารถอ่านคำศัพท์ได้และจะถามครูเป็นระยะว่า “ผมเก่งไหม” สามารถทำคะแนนหลังสอบได้ 40 คะแนนเต็ม

นักเรียนคนที่ 5 เพศหญิง ค่อนข้างเฉื่อย ไม่ค่อยแสดงความกระตือรือร้นในการเรียน แสดงอาการไม่ยอมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ตอบคำถามหรืออ่านคำศัพท์เสียงเบาอยู่ในลำคอ อ้าปากน้อยมากขณะออกเสียง เข้าใจความหมายของคำได้ พยายามอธิบายคำที่เพื่อนร่วมชั้นไม่รู้ แต่ยังไม่ตรงประเด็น ทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น อาสาเป็นผู้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน หรือเป็นผู้ทำกิจกรรมคนแรก เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทั้งหมดได้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการตอบคำถามมากขึ้น สามารถทำคะแนนหลังสอบได้ 40 คะแนนเต็ม

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจ และอ่านคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะนักเรียนคนที่ 1 และ คนที่ 2 แต่เมื่อมีการเรียนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียนทั้ง 5 คน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความมั่นใจในการอ่านคำศัพท์ มีส่วนร่วมตอบคำถามและกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น มีแรงจูงใจในการเรียนด้วยตนเองสูงขึ้น

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า จากการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับการใช้โซเชียลมีเดีย เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์จากภาพ กระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมตอบคำถาม พยายามอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่เห็นจากภาพ รวมถึงการเข้าใจลำดับในการสอนเมื่อผู้สอนเปลี่ยนระดับของบัตรคำศัพท์ สังเกตได้ว่าอะไรในบัตรคำศัพท์ที่หายไป เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ครบตามกระบวนการสอน รวมถึงความสม่ำเสมอในการทดลอง สภาพแวดล้อม เช่น แสงสว่าง อุณหภูมิในห้องเรียน ไม่มีสิ่งรบกวนจากภายนอก ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราด้วยตนเองสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรใช้รูปภาพและคำสั่งสั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านคำได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรให้การเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม คะแนน สติกเกอร์ เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน แม้เป็นเพียงการตอบคำถามสั้นๆ หรือการยกมือแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีงานวิจัยที่นำการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับการใช้โซเชียล แพลตฟอร์ม ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ควรมีงานวิจัยนำการสอนโดยใช้วิธีพีพีพีร่วมกับการใช้โซเชียล แพลตฟอร์ม ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

บรรณานุกรม

- Cohen, A. (2017). The Top 3 Reasons Why Flashcards Are So Effective. Retrieved from <https://www.brainscape.com/blog/2011/04/reasons-why-flashcards-are-so-effective/>
- Harmer, J. (2001). *The practice of English language teaching (third edition)*. England: Longman.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching*. England: Longman.
- Lagalo, A. M. S. (2013). *The Application of Presentation, Practice and Production (PPP) Method to Increase Students' Speaking Ability*. State University of Gorontalo.
- Lewis, J. (2017). The Advantages of Flash Cards. Retrieved from <http://classroom.synonym.com/advantages-flash-cards-7427604.html>
- Nascimento, L. (2010). The PPP Method: Presentation, Practice and Production. Retrieved from <http://ejournalufm.blogspot.com/2010/11/ppp-method-presentation-practice-and.html>
- Richards, J. C., & Renandya, W. A. (2002). *Methodology in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rupley, W. H., & Nichols, W. D. (2005). Vocabulary instruction for the struggling reader. *Reading & Writing Quarterly*, 21, 239-260.
- Saroh, F. W. M. (2014). *The Use of Presentation, Practice and Production (PPP) Method to Improve Students' Speaking Ability of the VIII A Class at SMP Muhammadiyah 6 Wuluhan in the 2013/2014*. Muhammadiyah University of Jember.
- Spencer, V. G., Carter, B. B., Boon, R. T., & Garcia-Simpson, C. (2008). If you teach- you reading. *International Journal of Special Education*, 23(2), 1-7.
- เตือนใจ กรุยกะโทก. (2543). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

โทนี บูซาน. (2544). ใช้หัวคิด แปลจาก *Use your head* โดย ธัญญา ผลอนันต์. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.

โฮมสคูลไทยแลนด์ดอทคอม. (2556). Sight Words ของ Dolch หัวใจสำคัญสำหรับการหัดอ่านภาษาอังกฤษ. Retrieved from <http://homeschoolthailand.com/dolch-sight-words/>

ไพวรรณ ชชาติผา. (2556). การวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารบัณฑิตศึกษา, 10(49).

ไอแอมแฟลชการ์ด. (2556). บัตรคำศัพท์ (I am Flash Cards). Retrieved from <http://www.iamflashcards.com/>

ไอแอมแฟลชการ์ด. (2561). วิธีแฟลชการ์ด(I am Flash Cards). Retrieved from <http://www.iamflashcards.com/>

กรมวิชาการ. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

การุณนันทน์ รัตนแสนวงศ์. (2550). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

คิดส์ดีป๊อปดอทคอม. (2015). Sight Words คืออะไร. Retrieved from <http://www.kiddypop.com/category/sight-words>

จิตรลดา ไผตรีจิตต์. (2549). การศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ชฎานินทร. (2545). ศิลปะการอ่านหนังสือให้เก่ง. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.

- ธนพร กิจสุทธิ. (2553). การศึกษาทักษะความปลอดภัยในการดำรงชีวิต ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย จากการสอนโดยใช้บทเรียนวิถีทัศน์ร่วมกับการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลอง. (ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ธนิศา วัชรพิชิตชัย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)), มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช. (2555). การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการเตรียมความพร้อมในการดูแลเด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา. Retrieved from [www.journalclinicpsy.org/index.files/JNfiles/44\(2\)2556/44\(2\)2556-2.pdf](http://www.journalclinicpsy.org/index.files/JNfiles/44(2)2556/44(2)2556-2.pdf)
- นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช และพัฏฐา วิจารณ์หามงคล. (2551). ภาวะปัญญาอ่อน/ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา : ตำราพัฒนาการและพฤติกรรมเด็กสำหรับเวชปฏิบัติทั่วไป. กรุงเทพฯ: ปิยะนงค์เอ็นเทอร์ไพรส์ จำกัด.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: พีเออาร์.
- พงศ์เกษม สนธิไทย. (2550). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.
- ภาษาพาสนุก. (2560). มาตราตัวสะกด Retrieved from http://kapoowipaporn.blogspot.com/2017/09/blog-post_86.html
- มายเลิร์นวิลล์ดอทคอม. (2015). ขั้นตอนการใช้ Flashcards. Retrieved from <https://www.mylearnville.com/flash-cards/>
- มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์. (2560). ประเภทของภาวะบกพร่องทางสติปัญญา. Retrieved from http://www.fmrth.com/index.php?route=content/content&path=5&content_id=15
- ยงยศ โคตรภูธร. (2555). ส่งเสริมการอ่านในกลุ่มเด็กพิเศษ. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/289701>
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ยูแพดอินเตอร์.

สถาบันราชานุกูล. (2560). ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา. Retrieved from

<http://rajanukul.go.th/new/index.php?mode=academic&group=269>

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา. (2547). เอกสารประกอบการประชุมการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย เล่ม 1 เรื่องการใช้ฐานการเรียนรู้. พังงา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คัดวิเคราะห์และ

เขียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ลาลี รักสุทธิ. (2553). สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออกอ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่อง

และเขียนเป็น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.

สุจินต์ สว่างศรี. (2552). แนวทางการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.

กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อัมรินทร์ เบบี แอนด์ คิด. (2559). แฟลชการ์ด – บัตรคำ กระตุ้นการเรียนรู้ของลูก. Retrieved from

<http://www.amarinbabyandkids.com/parenting/toddler/free-download-flash-card/>

อีโฟไทยดอทคอม. (2560). เรื่องของ sight word ลูก. Retrieved from

<http://www.e4thai.com/e4e/index.php?option=com>

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา

ตำแหน่ง: ผู้ช่วยศาสตราจารย์

วุฒิการศึกษา: ปริญญาเอก

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- แผนการจัดการเรียนรู้ / แบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

2. อาจารย์สุขจันทร์ สุขประกอบ

ตำแหน่ง: ที่ปรึกษาร่วมการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเพลินพัฒนา

วุฒิการศึกษา: ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- แผนการจัดการเรียนรู้ / แบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

3. อาจารย์รัตตารา มกรมณี

ตำแหน่ง: ครู คศ. 1

วุฒิการศึกษา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- แผนการจัดการเรียนรู้ / แบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ภาคผนวก ข

1. ตารางผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. ตารางวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ตาราง 7 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเนื้อหา โดยหาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถอ่านค่าที่มีตัวสะกดไม่
ตรงมาตรา

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มี
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
1	0.56	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.53	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.40	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.46	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.43	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.53	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.60	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.53	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.63	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.63	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.60	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.66	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.53	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.56	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.53	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.50	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.46	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.40	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
25	0.56	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.60	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.63	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.40	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.46	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.46	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.50	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.50	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.66	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.53	ใช้ได้	0.26	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.50	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.56	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.53	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

1. แบบทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้จากการสอนอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ของโดยใช้วิธีพีพีพี (PPP) ร่วมกับไฮทเวิร์ดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash
Cards)

แบบบันทึกคะแนนทดสอบความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ
นามสกุล.....
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ผู้ประเมิน

.....
(.....)

วันที่ เดือน.....พ.ศ.

คำชี้แจง *เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องถูกต้อง หากนักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดไม่ถูกต้อง ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่ถูกต้องพร้อมเติมคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องลงในช่องหมายเหตุ

ตัวอย่าง

คำที่	คำศัพท์	ผลการอ่านออกเสียง		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1	ก้อนเมฆ	✓		
2	เชื้อโรค		✓	เชื้อโรค

**ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง การอ่านออกเสียงเป็นคำ ในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

คำที่	คำศัพท์	ผลการอ่านออกเสียง		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1	ก้อนเมฆ			
2	เชื้อโรค			
3	ตัวเลข			
4	สุนัข			
5	โชคดี			
6	วัคซีน			
7	ประมุข			
8	ความสุข			
9	อัคคี			
10	เนคไท			
11	ตำรวจ			
12	พืชช้า			
13	แซนด์วิช			
14	ธงชาติ			
15	รถยนต์			
16	กระดาษ			
17	มนุษย์			

คำที่	คำศัพท์	ผลการอ่านออกเสียง		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
18	แครอท			
19	ประเทศ			
20	ประดิษฐ์			
21	กุญแจ			
22	ของขวัญ			
23	การคูณ			
24	คุณครู			
25	ขอบคุณ			
26	อาคาร			
27	อาหาร			
28	ทหาร			
29	ฟุตบอล			
30	น้ำตาล			
31	รูปภาพ			
32	อาชีพ			
33	ทัพพี			
34	ยี่ราฟ			
35	ทอฟฟี่			
36	ทรัพย์สิน			
37	แครพ			
38	คำศัพท์			
39	กองทัพบก			
40	ซูชิ			

รวมคะแนนการทดสอบ

จาก 40 คะแนน ทำได้ คะแนน
 ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 วันเดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (โครงการเรียนร่วม) ภาคเรียนที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เรื่องมาตราแม่ เวลา 60 นาที

วันที่ทำการสอน วันที่ เดือน พ.ศ. ผู้สอน นางสาวจุติพร พลอยเพชรณี

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

2. สาระสำคัญ

การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง การอ่านออกเสียงเป็นคำ ในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แมก ก ได้

4. เนื้อหา

มาตราตัวสะกดแมก ก คือ คำที่มีตัวสะกด ข, ค, ฆ เป็นตัวสะกดอ่านออกเสียง ก สะกด ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำ (ขั้นที่ 1 ของ PPP: ขั้นนำเสนอ: Presentation stage)

1.1 ครูจะเริ่มต้นนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี พร้อมร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพเหล่านั้น โดยครูจะกระตุ้นความสนใจและตั้งคำถามให้นักเรียนว่าสิ่งที่เห็นในภาพคืออะไร

1.2 ครูจัดสิ่งที่นักเรียนตอบคำถามลงบนกระดาน แล้วสรุปร่วมกันว่าสิ่งที่เห็นในรูปภาพเรียกว่าอะไร

2. ขั้นสอน (ขั้นที่ 2 ของ PPP: ขั้นฝึกปฏิบัติ: Practice stage และการใช้โซเชียลมีเดีย)

2.1 ครูนำบัตรคำระดับที่ 1 คือ บัตรคำนั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี และมีคำที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ ใต้คำจะมีลูกศรสีแดงโดยหัวลูกศรจะแสดงไปยังตัวอักษรสุดท้ายของคำ วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.2 ครูนำบัตรคำระดับที่ 2 คือ บัตรคำนั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี และมีคำที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.3 ครูนำบัตรคำระดับที่ 3 คือ บัตรคำนั้นคำศัพท์ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.4 เมื่อปฏิบัติครบข้อ 2.1 – 2.3 แล้ว จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุป (ขั้นที่ 3 ของ PPP: ขั้นนำไปใช้: Production stage)

3.1 ครูสุ่มหยิบบัตรคำ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี เพื่อถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าคำนี้อ่านอย่างไร ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูจะนำบัตรคำระดับที่ 2 ขึ้นมาให้ดู 3 – 5 วินาที แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่อีกครั้ง

3.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัตินำมาใช้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

6. สื่อ อุปกรณ์

1. บัตรภาพ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี
2. บัตรภาพคำศัพท์ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี
3. บัตรคำ ได้แก่ ก้อนเมฆ เชื้อโรค ตัวเลข สุนัข โชคดี

7. การวัดและการประเมินผล

1. เครื่องมือ
แบบทดสอบอ่านคำ
2. วิธีการ
การฟังและบันทึกคะแนน
3. เกณฑ์การประเมิน
อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน

0 คะแนน	1 คะแนน
เมื่อไม่สามารถอ่านออกเสียงเป็นคำในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง	เมื่อสามารถอ่านออกเสียงเป็นคำในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (โครงการเรียนร่วม) ภาคเรียนที่ 2
 หน่วยการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เรื่อง มาตราแม่ เวลา 60 นาที
 วันที่ทำการสอน วันที่ เดือน พ.ศ. ผู้สอน นางสาวจุติพร พลอยเพชรณี

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร่ายกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

2. สาระสำคัญ

การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง การอ่านออกเสียงเป็นคำ ในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แมกกด ได้

4. เนื้อหา

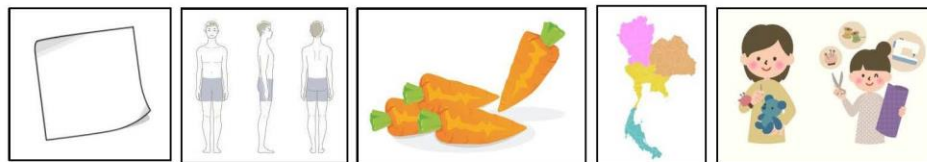
มาตราตัวสะกดแมกกด คือ คำที่มีตัวสะกด ด, จ, ช, ซ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ต, ถ, ท, ฒ, ศ, ษ, ส เป็นตัวสะกดอ่านออกเสียง ด สะกด ได้แก่ ตำรวจ พืชช้า แชนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำ (ขั้นที่ 1 ของ PPP: ขั้นนำเสนอ: Presentation stage)

1.1 ครูจะเริ่มต้นนำเสนอรูปภาพของคำศัพท์ ได้แก่ ตำรวจ พืชช้า แชนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์ พร้อมร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพเหล่านั้น โดยครูจะกระตุ้นความสนใจและตั้งคำถามให้นักเรียนว่าสิ่งที่เห็นในภาพคืออะไร

1.2 ครูจัดสิ่งที่นักเรียนตอบคำถามลงบนกระดาน แล้วสรุปร่วมกันว่าสิ่งที่เห็นในรูปภาพเรียกว่าอะไร

2. ขั้นสอน (ขั้นที่ 2 ของ PPP: ขั้นฝึกปฏิบัติ: Practice stage และการใช้ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด)

2.1 ครูนำบัตรคำระดับที่ 1 คือ บัตรคำนั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ ได้แก่ ตำรวจ พืชฯ แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ แชนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์ และมีคำที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.2 ครูนำบัตรคำระดับที่ 2 คือ บัตรคำนั้นจะมีภาพแสดงถึงคำศัพท์ ได้แก่ ตำรวจ พืชฯ แชนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์ และมีคำที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรสีดำ วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.3 ครูนำบัตรคำระดับที่ 3 คือ บัตรคำนั้นคำศัพท์ ได้แก่ ตำรวจ พืชชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์ วางไว้ที่โต๊ะหน้าชั้นเรียน และสุ่มคำให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรที่ตนเองคิดว่าถูกต้องติดบนกระดาน และอ่านออกเสียงพร้อมกับครู

2.4 เมื่อปฏิบัติครบข้อ 2.1 – 2.3 แล้ว จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านแบบกลุ่มโดยผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านแต่ละคำและเมื่อผ่านในขั้นตอนแบบกลุ่มก็เพิ่มเป็นการอ่านรายบุคคล จนกระทั่งนักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุป (ขั้นที่ 3 ของ PPP: ขั้นนำไปใช้: Production stage)

3.1 ครูสุ่มหยิบบัตรคำ ได้แก่ ตำรวจ พืชชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์ เพื่อถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าคำนี้อ่านอย่างไร ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูจะนำบัตรคำระดับที่ 2 ขึ้นมาให้ดู 3 – 5 วินาที แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่อีกครั้ง

3.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากขั้นนำเสนอและขั้นฝึกปฏิบัติ นำมาใช้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

6. สื่อ อุปกรณ์

1. บัตรภาพ ได้แก่ ตำรวจ พืชชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
2. บัตรภาพคำศัพท์ ได้แก่ ตำรวจ พืชชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์
3. บัตรคำ ได้แก่ ตำรวจ พืชชา แซนด์วิช ธงชาติ รถยนต์ กระดาษ มนุษย์ แครอท ประเทศ ประดิษฐ์

7. การวัดและการประเมินผล

1. เครื่องมือ

แบบทดสอบอ่านคำ

2. วิธีการ

การฟังและบันทึกคะแนน

3. เกณฑ์การประเมิน

อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน

0 คะแนน	1 คะแนน
เมื่อไม่สามารถอ่านออกเสียงเป็นคำในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง	เมื่อสามารถอ่านออกเสียงเป็นคำในคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้องตามวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

บันทึกหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

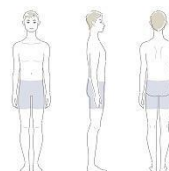

ภาคผนวก ง

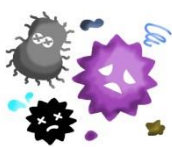
ตัวอย่างสื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

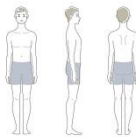
บัตรภาพที่ใช้อภิปรายก่อนเริ่มบัตรคำศัพท์ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards)

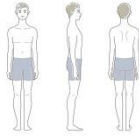
บัตรคำศัพท์ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards) ระดับที่ 1

			$2 \times 1 = 2$ $2 \times 2 = 4$ $2 \times 3 = 6$
กองทัพ	กระดาษ	ก้อนเมฆ	การคูณ
			Bird = นก Dog = สุนัข Fish = ปลา Cat = แมว
กุญแจ	ของขวัญ	ขอบคุณ	คำศัพท์
			
คุณครู	เคารพ	แครอท	เชื้อโรค
			
แซนด์วิช	ตัวเลข	ตำรวจ	ทรัพย์สิน
			
ทหาร	ทอฟฟี่	ทัพพี	ธงชาติ

			
น้ำตาล →	เนคไท →	ประดิษฐ์ →	ประเทศ →
			
ประมุข →	พิซซ่า →	ฟุตบอล →	มนุษย์ →
			
ยีราฟ →	รถยนต์ →	รูปภาพ →	วัคซีน →
			
สุนัข →	อัคคี →	อาชีพ →	อาหาร →
			
ความสุข →	อาคาร →	โชคดี →	ชูชีพ →

บัตรคำศัพท์ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards) ระดับที่ 2

			$2 \times 1 = 2$ $2 \times 2 = 4$ $2 \times 3 = 6$
กองทัพ	กระดาษ	ก้อนเมฆ	การคูณ
			Bird = นก Dog = สุนัข Fish = ปลา Cat = แมว
กุญแจ	ของขวัญ	ขอบคุณ	คำศัพท์
			
คุณครู	เคารพ	แครอท	เชื้อโรค
			
แซนด์วิช	ตัวเลข	ตำรวจ	ทรัพย์สิน
			
ทหาร	ทอฟฟี่	ทัพพี	ธงชาติ

			
น้ำตาล	เนคไท	ประดิษฐ์	ประเทศ
			
ประมุข	พิซซ่า	ฟุตบอล	มนุษย์
			
ยีราฟ	รถยนต์	รูปภาพ	วัคซีน
			
สุนัข	อัคคี	อาชีพ	อาหาร
			
ความสุข	อาคาร	โชคดี	ชูชีพ

บัตรคำศัพท์ไฮทเวดส์ แฟลชการ์ด (Sight Words Flash Cards) ระดับที่ 3

กองทัพ	กระดาศ	ก้อนเมฆ
การคุณ	บุญแจ	ของขวัญ
ขอบคุณ	คำศัพท์	คุณครู
เคารพ	แครอท	เชื้อโรค
แซนด์วิช	ตัวเลข	ตำรวจ
ทรัพย์สิน	ทหาร	ทอฟฟี่
ทัพพี	ธงชาติ	น้ำตาล

เหนือ	ประดิษฐ์	ประเทศ
ประมุข	พิชชา	ฟุตบอล
มนุษย์	ยิราฟ	รถยนต์
รูปภาพ	วัคซีน	สุนัข
อัคคี	อาชีพ	อาหาร
ความสุข	อาคาร	โชคดี
ชูชีพ		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	จุติพร พลอยเพชรมณี
วัน เดือน ปี เกิด	12 กันยายน 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(จิตวิทยา) จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	50/106 หมู่บ้านนนทিকা 3/8 ถนนบ้านกล้วย-ไทรน้อย ตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จ.นนทบุรี 11150

